

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 182

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

48e jaargang

23 juli 2005

Nummer	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2005/C 182/01	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-301/02 P: Carmine Salvatore Tralli tegen Europese Centrale Bank (Hogere voorziening — Personeel van Europese Centrale Bank — Aanwerving — Verlenging van proeftijd — Ontslag tijdens proeftijd)	1
2005/C 182/02	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 2 juni 2005 in zaak C-394/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 93/38/EEG — Overheidsopdrachten in sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie — Opdracht voor fabricage van transportbandeninstallatie voor thermo-elektrische centrale van Megalopolis — Geen bekendmaking van aankondiging — Technische redenen — Onvoorziene gebeurtenis — Dwingende spoed)	1
2005/C 182/03	Arrest van het Hof (Grote kamer) van 31 mei 2005 in zaak C-438/02 (verzoek van het Stockholms tingsrätt om een prejudiciële beslissing): strafzaak tegen Krister Hanner (Artikelen 28 EG, 31 EG, 43 EG en 86, lid 2, EG — Op markt brengen van geneesmiddelen — Vestiging van detailhandelaren — Nationaal detailverkoopmonopolie voor geneesmiddelen — Onderneming belast met beheer van dienst van algemeen economisch belang)	2
2005/C 182/04	Arrest van het Hof (grote kamer) van 7 juni 2005 in zaak C-17/03 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing): Vereniging voor Energie, Milieu en Water e.a. tegen Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie (Interne markt voor elektriciteit — Bevoorrechte toegang tot net voor grensoverschrijdende elektriciteitstransmissie — Onderneming die voorheen was belast met beheer van diensten van algemeen economisch belang — Langlopende contracten die vóór liberalisatie van markt zijn gesloten — Richtlijn 96/92/EG — Non-discriminatiebeginsel — Beginselen van bescherming van gewettigd vertrouwen en van rechtszekerheid)	2
2005/C 182/05	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-20/03 (verzoek van de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge om een prejudiciële beslissing): strafzaak tegen Marcel Burmanjer, René Alexander Van Der Linden, Anthony De Jong (Vrij verkeer van goederen — Artikel 28 EG — Maatregelen van gelijke werking — Ambulante verkoop — Afsluiten van abonnementen op tijdschriften — Voorafgaande machtiging)	3

2005/C 182/06	Arrest van het Hof (Grote kamer) van 31 mei 2005 in zaak C-53/03 (verzoek van het Epitropi Antagonismou om een prejudiciële beslissing): Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait) e.a. tegen GlaxoSmithKline plc (Ontvankelijkheid — Begrip nationale rechter — Misbruik van machtspositie — Weigering om farmaceutische producten te leveren aan groothandelaren — Parallelhandel)	3
2005/C 182/07	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 2 juni 2005 in zaak C-83/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (Niet-nakoming — Milieu — Richtlijn 85/337/EEG — Milieueffectbeoordeling van projecten — Bouw van jachthaven te Fossacesia)	4
2005/C 182/08	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 mei 2005 in zaak C-112/03 (verzoek van de Cour d'appel de Grenoble om een prejudiciële beslissing): Société financière et industrielle du Peloux tegen Axa Belgium e.a. (Executieverdrag — Bevoegdheid inzake verzekeringsovereenkomsten — Forumkeuzebeding tussen verzekeringnemer en verzekeraar met woonplaats in zelfde verdragsluitende staat — Tegenwerpbaarheid van forumkeuzebeding aan verzekerde die dit beding niet heeft goedgekeurd — Verzekerde met woonplaats in andere verdragsluitende staat)	4
2005/C 182/09	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 2 juni 2005 in zaak C-136/03 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Georg Dörr tegen Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten, en Ibrahim Ünal tegen Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg (Vrij verkeer van personen — Openbare orde — Richtlijn 64/221/EEG — Artikelen 8 en 9 — Verblijfsverbod en besluit tot verwijdering op grond van strafbare feiten — Beroep in rechte dat enkel betrekking heeft op rechtmatigheid van maatregel tot beëindiging van verblijf van betrokkene — Geen opschortende werking van beroep — Recht van betrokkene om doelmatigheidsoverwegingen geldend te maken voor adviesverlenende instantie — Associatieovereenkomst EEG-Turkije — Vrij verkeer van werknemers — Artikelen 6, lid 1, en 14, lid 1, van besluit nr. 1/80 van Associatieraad)	5
2005/C 182/10	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-212/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (Niet-nakoming — Maatregelen van gelijke werking — Procedure van voorafgaande vergunning voor persoonlijke invoer van geneesmiddelen — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Homeopathische geneesmiddelen)	5
2005/C 182/11	Arrest van het Hof (Grote kamer) van 24 mei 2005 in zaak C-244/03: Franse Republiek tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie (Cosmetische producten — Dierproeven — Richtlijn 2003/15/EG — Gedeeltelijke nietigverklaring — Artikel 1, punt 2 — Onscheidbaarheid — Niet-ontvankelijkheid)	6
2005/C 182/12	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 2 juni 2005 in zaak C-266/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg (Niet-nakoming — Onderhandelen over, sluiten, ratificeren en in werking doen treden van bilaterale overeenkomsten door lidstaat — Goederen- en personenvervoer over binnenwateren — Externe bevoegdheid van de Gemeenschap — Artikel 10 EG — Verordeningen (EEG) nr. 3921/91 en (EG) nr. 1356/96)	6
2005/C 182/13	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 mei 2005 in zaak C-278/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (Niet-nakoming — Vrij verkeer van werknemers — Vergelijkend onderzoek voor aanstelling van onderwijzend personeel in Italiaanse openbare scholen — In andere lidstaten opgedane beroepservaring niet of onvoldoende in aanmerking genomen — Artikel 39 EG — Artikel 3 van verordening (EEG) nr. 1612/68)	7
2005/C 182/14	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-283/03 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing): A. H. Kuipers tegen Productschap Zuivel (Gemeenschappelijke ordening der markten — Melk en zuivelproducten — Verordening (EEG) nr. 804/68 — Nationale regeling volgens welke melkfabrieken naar gelang van de kwaliteit van de geleverde melk een korting toepassen dan wel een toeslag betalen op de aan melkveehouders te betalen prijs — Onverenigbaarheid)	7

2005/C 182/15	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 12 mei 2005 in zaak C-315/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Huhtamaki Dourdan SA (Arbitragebeding — Teruggaaf van in het kader van uitvoering van onderzoeksovereenkomst betaald voorschot — Niet-rechtvaardiging van deel van kosten)	8
2005/C 182/16	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-332/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek (Niet-nakoming — Visserij — Instandhouding en beheer van bestanden — Verordeningen (EEG) nrs. 3760/92 en 2847/93/93 — Maatregelen van controle op visserijactiviteiten)	8
2005/C 182/17	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 mei 2005 in zaak C-347/03 (verzoek van Tribunale amministrativo regionale del Lazio om een prejudiciële beslissing): Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia en Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) tegen Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (Externe betrekkingen — Overeenkomst EG/Hongarije betreffende wederzijdse bescherming van en controle op wijnbenamingen — Bescherming in Gemeenschap van benaming van bepaalde wijnen van oorsprong uit Hongarije — Geografische aanduiding „Tokaj” — Briefwisseling — Mogelijkheid om term „Tocai” te gebruiken in benaming „Tocai friulano” of „Tocai italico” voor omschrijving en aanbiedingsvorm van bepaalde Italiaanse wijnen, in het bijzonder van in bepaald gebied voortgebrachte kwaliteitswijnen („vqprd”), gedurende overgangperiode die afloopt op 31 maart 2007 — Uitsluiting van deze mogelijkheid na afloop van overgangperiode — Geldigheid — Rechtsgrondslag — Artikel 133 EG — Internationale rechtsbeginselen inzake verdragen — Artikelen 22 tot en met 24 van TRIPs-Overeenkomst — Bescherming van grondrechten — Eigendomsrecht)	9
2005/C 182/18	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-409/03 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) tegen Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Uitvoerrestituties — Rundvlees — Speciale noodslachting — Verordening (EEG) nr. 3665/87 — Artikel 13 — Gezonde handelskwaliteit — Producten die in normale omstandigheden in handel kunnen worden gebracht)	10
2005/C 182/19	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 mei 2005 in zaak C-415/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Staatssteun — Verplichting tot terugvordering — Volstreekte onmogelijkheid tot uitvoering — Ontbreken daarvan)	10
2005/C 182/20	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 mei 2005 in zaak C-444/03 (verzoek door het Verwaltungsgericht Berlin om een prejudiciële beslissing): meta Fackler KG tegen Bondsrepubliek Duitsland (Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Homeopathische geneesmiddelen — Nationale bepaling die een geneesmiddel dat is samengesteld uit bekende homeopathische stoffen uitsluit van de speciale vereenvoudigde registratieprocedure wanneer de toepassing daarvan als homeopathisch geneesmiddel niet algemeen bekend is)	11
2005/C 182/21	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 12 mei 2005 in zaak C-452/03 [verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division om een prejudiciële beslissing]: RAL (Channel Islands) Ltd e.a. tegen Commissioners of Customs & Excise (BTW — Zesde richtlijn — Artikel 9, leden 1 en 2 — Speelautomaten — Vermakelijkheidsactiviteiten of soortgelijke activiteiten — Buiten het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde dienstverrichter — Vaststelling plaats van dienst)	11
2005/C 182/22	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-478/03 (verzoek van het House of Lords om een prejudiciële beslissing): Celtec Ltd tegen John Astley e.a. (Richtlijn 77/187/EEG — Artikel 3, lid 1 — Behoud van rechten van werknemers bij overgang van onderneming — Rechten en verplichtingen welke voor vervreemder voortvloeien uit op tijdstip van overgang bestaande arbeids-overeenkomst of arbeidsverhouding — Begrip „tijdstip van overgang”)	12

2005/C 182/23	Arrest van het Hof (Derde kamer) 26 mei 2005 In zaak C-498/03 [verzoek van het VAT and Duties Tribunal (London) om een prejudiciële beslissing]: Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd tegen Commissioners of Customs & Excise (Zesde BTW-richtlijn — Artikel 13, A, lid 1, sub g en h — Vrijgestelde handelingen — Met maatschappelijk werk en sociale zekerheid nauw samenhangende diensten — Met bescherming van kinderen en jongeren nauw samenhangende diensten — Diensten verricht door andere dan publiekrechtelijke instellingen die door betrokken lidstaat als instellingen van sociale aard worden erkend — Particuliere entiteit met winstookmerk — Begrip sociale aard) 12	12
2005/C 182/24	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-536/03 (verzoek van het Supremo Tribunal Administrativo om een prejudiciële beslissing): António Jorge L ^{da} tegen Fazenda Pública (BTW — Artikel 19 van Zesde BTW-richtlijn — Aftrek van voorbelasting — Werkzaamheid in vastgoedsector — Goederen en diensten gebruikt voor zowel belastbare als vrijgestelde handelingen — Aftrek pro rata) 13	13
2005/C 182/25	Arrest van het Hof (Grote kamer) van 7 juni 2005 in zaak C-543/03 (verzoek van het Oberlandesgericht Innsbruck om een prejudiciële beslissing): Christine Dodl, Petra Oberhollenzer tegen Tiroler Gebietskrankenkasse (Verordeningen (EEG) nrs. 1408/71 en 574/72 — Gezinsbijslag — Ouderschapsuitkering — Recht op uitkeringen van dezelfde aard in de lidstaat van werken en de lidstaat van wonen) 13	13
2005/C 182/26	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 2 juni 2005 in zaak C-15/04 (verzoek van het Bundesvergabeamt om een prejudiciële beslissing): Koppensteiner GmbH tegen Bundesimmobiliengesellschaft mbH (Overheidsopdrachten — Richtlijn 89/665/EEG — Beroepsprocedure inzake plaatsen van overheidsopdrachten — Intrekking van aanbesteding na opening van inschrijvingen — Rechterlijke toetsing — Omvang — Doeltreffendheidsbeginsel) 14	14
2005/C 182/27	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-43/04, Finanzamt Arnsberg tegen Stadt Sundern (Zesde BTW-richtlijn — Artikel 25 — Gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten — Verpachting van jachtgebieden in kader van gemeentelijk bosbouwbedrijf — Begrip „agrarische diensten”) 14	14
2005/C 182/28	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 2 juni 2005 in zaak C-68/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 2001/81/EG — Luchtverontreinigende stoffen — Nationale emissieplafonds) 15	15
2005/C 182/29	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-77/04 (verzoek van de Cour de cassation om een prejudiciële beslissing): Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne e.a. tegen Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans) (Executieverdrag — Verzoek om uitlegging van artikel 6, punt 2, en bepalingen van afdeling 3 van titel II — Bevoegdheid in verzekeringszaken — Vordering tot vrijwaring of tot voeging of tussenkomst tussen verzekeraars — Situatie van samenloop van verzekeringen) 15	15
2005/C 182/30	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 2 juni 2005 in zaak C-89/04 (verzoek van Raad van State om een prejudiciële beslissing): Mediakabel BV tegen Commissariaat voor de Media (Richtlijn 89/552/EEG — Artikel 1, sub a — Televisieomroepdiensten — Werkingssfeer — Richtlijn 98/34/EG — Artikel 1, punt 2 — Diensten van informatiemaatschappij — Werkingssfeer) 16	16
2005/C 182/31	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-249/04 (verzoek van het Arbeidshof te Luik, afdeling Neufchâteau, om een prejudiciële beslissing): José Allard tegen Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ) (Artikelen 48 en 52 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 39 EG en 43 EG) — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Zelfstandigen die beroepswerkzaamheden uitoefenen in twee lidstaten en wonen in een ervan — Heffing van matigingsbijdrage — Berekeningsgrondslag) 17	17

2005/C 182/32	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-287/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Zweden (Niet-nakoming — Richtlijn 93/104/EG — Organisatie van de arbeidstijd — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	17
2005/C 182/33	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 2 juni 2005 in zaak C-454/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg (Niet-nakoming — Richtlijn 2001/55/EG — Tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	18
2005/C 182/34	Beschikking van het Hof (Vijfde kamer) van 28 februari 2005 in zaak C-260/02 P, Michael Becker tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Ambtenaren — Invaliditeitspensioen — Verzoek om invaliditeitsprocedure in te leiden gedurende periode van verlof om redenen van persoonlijke aard — Hogere voorziening gedeeltelijk kennelijk niet-ontvankelijk en gedeeltelijk kennelijk ongegrond)	18
2005/C 182/35	Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 26 mei 2005 in zaak C-297/03 (verzoek van het Oberste Gerichtshof om een prejudiciële beslissing): Sozialhilfverband Rohrbach tegen Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund (Artikel 104, lid 3, van Reglement voor de procesvoering — Richtlijn 2001/23/EG — Overgang van ondernemingen — Inroepbaarheid van een richtlijn tegen een particulier — Verzet van werknemer tegen overgang van zijn overeenkomst op verkrijger)	19
2005/C 182/36	Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 15 maart 2005 in zaak C-553/03 P, Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, Helleense Republiek (Hogere voorziening — Staatssteun — Beroep tot nietigverklaring — Artikel 119 van het Reglement voor de procesvoering)	19
2005/C 182/37	Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 26 april 2005 in zaak C-149/04 (verzoek van de Corte suprema di cassazione om een prejudiciële beslissing): Ugo Fava tegen Comune di Carrara (Heffing op marmer dat op grondgebied van gemeente wordt gewonnen, die wordt toegepast wegens feit dat marmer grondgebied van die gemeente verlaat — Artikelen 92, lid 1, en 104, lid 3, van Reglement voor procesvoering — Gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid — Vraag die identiek is met vraag waarover Hof zich reeds heeft uitgesproken)	20
2005/C 182/38	Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 7 april 2005 in zaak C-160/04 P, Gustaaf van Dyck tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Ambtenaren — Bevorderingslijsten — Bezwarend besluit — Voorbereidende handelingen)	20
2005/C 182/39	Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 10 maart 2005 in zaak C-178/04 (verzoek van het Bundesverwaltungsgericht om een prejudiciële beslissing): Franz Marhold tegen Land Baden-Württemberg (Artikel 104, lid 3, Reglement voor de procesvoering — Werknemers — Ambtenaren in dienst van werkgevers van nationale overheidssector — Hoogleraar aan universiteit — Toekenning van jaarlijkse bijzondere uitkering)	21
2005/C 182/40	Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 22 februari 2005 in zaak C-480/04: strafzaak tegen Antonello D'Antonio (Prejudiciële verwijzing — Niet-ontvankelijkheid)	21
2005/C 182/41	Zaak C-128/05: Beroep, op 18 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk	21
2005/C 182/42	Zaak C-183/05: Beroep, op 22 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	22
2005/C 182/43	Zaak C-185/05: Beroep, op 26 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	23

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2005/C 182/44	Zaak C-192/05: Verzoek van de Centrale Raad van Beroep van 22 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen K. Tas-Hagen en R.A. Tas en de Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad	24
2005/C 182/45	Zaak C-194/05: Beroep, op 2 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	24
2005/C 182/46	Zaak C-195/05: Beroep, op 2 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	25
2005/C 182/47	Zaak C-196/05: Verzoek van het Finanzgericht München van 18 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Sachsenmilch AG en Oberfinanzdirektion Nürnberg	25
2005/C 182/48	Zaak C-198/05: Beroep, op 4 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	26
2005/C 182/49	Zaak C-199/05: Verzoek van het Hof van Beroep te Brussel van 28 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Europese Gemeenschap en Belgische Staat	26
2005/C 182/50	Zaak C-201/05: Verzoek van de High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, van 18 maart 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation en Commissioners of Inland Revenue	27
2005/C 182/51	Zaak C-203/05: Verzoek van de Special Commissioners van 3 mei 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Vodafone 2 en Her Majesty's Revenue and Customs	29
2005/C 182/52	Zaak C-205/05: Verzoek van het tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy van 14 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Fabien Nemeč en Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est	30
2005/C 182/53	Zaak C-207/05: Beroep, op 11 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	30
2005/C 182/54	Zaak C- 214/05 P: Hogere voorziening, op 17 mei 2005 ingesteld door Sergio Rossi SpA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 1 maart 2005 in zaak T-169/03, Sergio Rossi SpA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)	31
2005/C 182/55	Zaak C-218/05: Beroep, op 17 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	31
2005/C 182/56	Zaak C-219/05: Beroep, op 18 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje	32
2005/C 182/57	Zaak C-227/05: Verzoek van het Bayerische Verwaltungsgericht München van 4 mei 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Daniel Halbritter en Freistaat Bayern	32
2005/C 182/58	Zaak C-230/05 P: Hogere voorziening, op 26 mei 2005 ingesteld door L tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 9 maart 2005 in zaak T-254/02, L tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	33
2005/C 182/59	Doorhaling van zaak C-384/03	33
2005/C 182/60	Doorhaling van zaak C-440/03	33

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2005/C 182/61	Doorhaling van zaak C-51/04	34
2005/C 182/62	Doorhaling van zaak C-54/04	34
2005/C 182/63	Doorhaling van zaak C-457/04	34
2005/C 182/64	Doorhaling van zaak C-474/04	34
	GERECHT VAN EERST AANLEG	
2005/C 182/65	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 25 mei 2005 in zaak T-352/02, Creative Technology Ltd tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Gemeenschapsmerkaanvraag voor woord PC WORKS — Ouder nationaal beeldmerk W WORK PRO — Weigering van inschrijving — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94)	35
2005/C 182/66	arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 25 mei 2005 in zaak T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag tot inschrijving van woordmerk SPA-FINDERS als gemeenschapsmerk — Oudere nationale woordmerken SPA en LES THERMES DE SPA — Artikel 8, lid 5, van verordening (EG) nr. 40/94)	35
2005/C 182/67	Beschikking van het Gerecht van Eerste Aanleg van 22 april 2005 in zaak T-399/03, Arnaldo Lucacioni tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Beroepsziekte — Verzoek om erkenning van verergering — Uitvoering van arrest Gerecht — Juridische kwalificatie van nota van Commissie — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)	36
2005/C 182/68	Beschikking van het Gerecht van Eerste Aanleg van 28 februari 2005 in zaak T-445/04, Energy Technologies ET SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Vertegenwoordiging door advocaat — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)	36
2005/C 182/69	Zaak T-138/05: Beroep, op 23 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Impetus Consultants	36
2005/C 182/70	Zaak T-167/05: Beroep, op 25 april 2005 ingesteld door Grether AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	37
2005/C 182/71	Zaak T-171/05: Beroep, op 2 mei 2005 ingesteld door Bart Nijs tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen	38
2005/C 182/72	Zaak T-173/05: Beroep, op 27 april 2005 ingesteld door Martine Heus tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	39
2005/C 182/73	Zaak T-180/05: Beroep, op 28 april 2005 ingesteld door Pia Landgren tegen Europese Stichting voor Opleiding	39
2005/C 182/74	Zaak T-184/05: Beroep, op 4 mei 2005 ingesteld door Dypna Mc Sweeney en Pauline Armstrong tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	40
2005/C 182/75	Zaak T-188/05: Beroep, op 2 mei 2005 ingesteld door Joël De Bry tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	40
2005/C 182/76	Zaak T-189/05: Beroep, op 4 mei 2005 ingesteld door Usinor tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	40
2005/C 182/77	Zaak T-191/05: Beroep, op 10 mei 2005 ingesteld door Viviane Le Maire tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	41

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2005/C 182/78	Zaak T-198/05: Beroep, op 13 mei 2005 ingesteld door Mebrom NV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	41
2005/C 182/79	Zaak T-210/05: Beroep, op 19 mei 2005 ingesteld door Nalocebar — Consultores e Serviços Lda. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	42
2005/C 182/80	Zaak T-211/05: Beroep, op 26 mei 2005 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	43
2005/C 182/81	Zaak T-216/05: Beroep, op 31 mei 2005 ingesteld door Mebrom NV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	44
2005/C 182/82	Zaak T-218/05: Beroep, op 7 juni 2005 ingesteld door Bustec Ireland Limited Partnership tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	44
2005/C 182/83	Doorhaling van zaak T-347/04	45
2005/C 182/84	Doorhaling van zaak T-453/04	45
2005/C 182/85	Doorhaling van zaak T-14/05	45
2005/C 182/86	Doorhaling van zaak T-122/05	45
<hr/>		
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Bekendmakingen</i>	
2005/C 182/87	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 171 van 9.7.2005	46

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-301/02 P: Carmine Salvatore Tralli tegen Europese Centrale Bank ⁽¹⁾*(Hogere voorziening — Personeel van Europese Centrale Bank — Aanwerving — Verlenging van proeftijd — Ontslag tijdens proeftijd)*

(2005/C 182/01)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-301/02 P, betreffende een hogere voorziening krachtens artikel 49 van het Statuut-EG van het Hof van Justitie, ingesteld op 26 augustus 2002, Carmine Salvatore Tralli, wonende te Nidderau (Duitsland), (advocaat: N. Pflüger), andere partij in de procedure: Europese Centrale Bank (gemachtigden: V. Saintot en M. Benisch, bijgestaan door B. Wägenbaur, advocaat), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta (rapporteur), S. von Bahr en K. Schiemann, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) De hogere voorziening wordt afgewezen.

2) Tralli wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 289 van 23.11.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 2 juni 2005

in zaak C-394/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek ⁽¹⁾*(Niet-nakoming — Richtlijn 93/38/EEG — Overheidsopdrachten in sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie — Opdracht voor fabricage van transportbandeninstallatie voor thermo-elektrische centrale van Megalopolis — Geen bekendmaking van aankondiging — Technische redenen — Onvoorziene gebeurtenis — Dwingende spoed)*

(2005/C 182/02)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-394/02, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 8 november 2002, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Nolin en M. Konstantinidis) tegen Helleense Republiek (gemachtigden: P. Mylonopoulos, D. Tsagkaraki en S. Chala), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič en E. Levits, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier: K. Sztranc, administrateur, op 2 juni 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Doordat het openbaar elektriciteitsbedrijf Dimosia Epicheirisi Ilektrismou de opdracht voor de fabricage van een transportbandeninstallatie voor de thermo-elektrische centrale van Megalopolis heeft gegund volgens een procedure van onderhandelingen zonder voorgaande bekendmaking van een aankondiging, is de Helleense Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens richtlijn 93/38/EEG van de Raad van 14 juni 1993 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998, en, inzonderheid, krachtens de artikelen 20, lid 1, en 21 daarvan.

2) *De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.*

ARREST VAN HET HOF

(grote kamer)

van 7 juni 2005

in zaak C-17/03 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing): Vereniging voor Energie, Milieu en Water e.a. tegen Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie ⁽¹⁾

(Interne markt voor elektriciteit — Bevoorrechte toegang tot net voor grensoverschrijdende elektriciteitstransmissie — Onderneming die voorheen was belast met beheer van diensten van algemeen economisch belang — Langlopende contracten die vóór liberalisatie van markt zijn gesloten — Richtlijn 96/92/EG — Non-discriminatiebeginsel — Beginselen van bescherming van gewettigd vertrouwen en van rechtszekerheid)

(2005/C 182/04)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-17/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederland) bij beslissing van 13 november 2002, ingekomen bij het Hof op 16 januari 2003, in de procedure Vereniging voor Energie, Milieu en Water, Amsterdam Power Exchange Spotmarket BV, Eneco NV tegen Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie, in tegenwoordigheid van: Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, voorheen Samenwerkende ElektriciteitsProductiebedrijven NV, heeft het Hof (grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans en A. Rosas (rapporteur), kamerpresidenten, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský en U. Lohmus, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 7 juni 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *De artikelen 7, lid 5, en 16 van richtlijn 96/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit, doelen niet alleen op technische voorschriften, maar moeten aldus worden uitgelegd dat zij gelden voor elke vorm van discriminatie.*
- 2) *Die artikelen verzetten zich tegen nationale maatregelen die een onderneming bij voorrang grensoverschrijdende transmissiecapaciteit voor elektriciteit verlenen, ongeacht of deze maatregelen afkomstig zijn van de netbeheerder, van de toezichthouder op het netbeheer of van de wetgever, wanneer voor dergelijke maatregelen geen toestemming is verleend in het kader van de procedure van artikel 24 van richtlijn 96/92.*

⁽¹⁾ PB C 70 van 2.3.2003.

⁽¹⁾ PB C 19 van 25.1.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Grote kamer)

van 31 mei 2005

in zaak C-438/02 (verzoek van het Stockholms tingsrätt om een prejudiciële beslissing): strafzaak tegen Krister Hanner ⁽¹⁾

(Artikelen 28 EG, 31 EG, 43 EG en 86, lid 2, EG — Op markt brengen van geneesmiddelen — Vestiging van detailhandelaren — Nationaal detailverkoopmonopolie voor geneesmiddelen — Onderneming belast met beheer van dienst van algemeen economisch belang)

(2005/C 182/03)

(Procestaal: Zweeds)

In zaak C-438/02, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Stockholms tingsrätt (Zweden) bij beschikking van 29 november 2002, ingekomen bij het Hof op 4 december 2002, in de strafzaak tegen Krister Hanner, heeft het Hof (Grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann (rapporteur), C. W. A. Timmermans en A. Rosas, kamerpresidenten, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: P. Léger, griffier: M. Múgica Arzamendi, hoofdadministrateur, op 31 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 31, lid 1, EG staat in de weg aan een regeling die een exclusief detailverkooprecht verleent dat is opgezet op een wijze als kenmerkend is voor het in geding zijnde systeem.

⁽¹⁾ PB C 31 van 8.2.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-20/03 (verzoek van de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge om een prejudiciële beslissing): strafzaak tegen Marcel Burmanjer, René Alexander Van Der Linden, Anthony De Jong ⁽¹⁾

(Vrij verkeer van goederen — Artikel 28 EG — Maatregelen van gelijke werking — Ambulante verkoop — Afsluiten van abonnementen op tijdschriften — Voorafgaande machtiging)

(2005/C 182/05)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-20/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (België) bij beslissing van 17 januari 2003, ingekomen bij het Hof op 21 januari 2003, in de strafzaak tegen Marcel Burmanjer, René Alexander Van Der Linden, Anthony De Jong, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, A. Rosas (rapporteur), K. Lenaerts, S. von Bahr en K. Schiemann, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 28 EG verzet zich niet tegen een nationale regeling op grond waarvan een lidstaat de ambulante verkoop, zonder voorafgaande machtiging, van abonnementen op tijdschriften op zijn grondgebied strafbaar stelt, wanneer een dergelijke regeling zonder onderscheid naar herkomst van de betrokken producten geldt voor alle betrokken marktdeelnemers die op dat grondgebied activiteiten ontplooiën, mits die regeling zowel rechtens als feitelijk dezelfde invloed heeft op de verhandeling van uit die lidstaat afkomstige producten als op die van producten uit andere lidstaten.

Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of, gelet op de omstandigheden van het hoofdgeding, door de toepassing van het nationale recht wordt gewaarborgd dat die regeling zowel rechtens als feitelijk dezelfde invloed heeft op de verhandeling van nationale producten als op die van producten uit andere lidstaten, alsmede, wanneer dit niet het geval mocht zijn, om vast te stellen of de betrokken regeling gerechtvaardigd wordt door een doel van algemeen belang in de zin die de rechtspraak van het Hof aan dit begrip geeft en of zij evenredig is aan dat doel.

⁽¹⁾ PB C 70 van 22.3.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Grote kamer)

van 31 mei 2005

in zaak C-53/03 (verzoek van het Epitropi Antagonismou om een prejudiciële beslissing): Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait) e.a. tegen GlaxoSmithKline plc ⁽¹⁾

(Ontvankelijkheid — Begrip nationale rechter — Misbruik van machtspositie — Weigering om farmaceutische producten te leveren aan groothandelaren — Parallelhandel)

(2005/C 182/06)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-53/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Epitropi Antagonismou (Griekenland) bij beslissing van 22 januari 2003, ingekomen bij het Hof op 5 februari 2003, in de procedure Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait) e.a., Panellinos syllogos farmakapothikarion, Interfarm — A. Agelakos & Sia OE e.a., K. P. Marinopoulos Anonymos Etairia emporias kai dianomis farmakeftikon proionton e.a. tegen GlaxoSmithKline plc, GlaxoSmithKline A EVE, voorheen Glaxowellcome A EVE, heeft het Hof (Grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas en R. Silva de Lapuerta, kamerpresidenten, C. Gulmann (rapporteur), R. Schintgen, N. Colneric en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 31 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is niet bevoegd om de door het Epitropi Antagonismou bij beslissing van 22 januari 2003 voorgelegde vragen te beantwoorden.

⁽¹⁾ PB C 101 van 26.4.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 2 juni 2005

in zaak C-83/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Milieu — Richtlijn 85/337/EEG — Milieueffectbeoordeling van projecten — Bouw van jachthaven te Fossacesia)

(2005/C 182/07)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-83/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 26 februari 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. Amorosi en A. Aresu) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: I. M. Braguglia, bijgestaan door M. Fiorilli, avvocato dello Stato), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet, kamerpresident, J.-P. Puissochet (rapporteur) en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 2 juni 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Doordat de Regione Abruzzo niet naar behoren heeft onderzocht of de bouw van een jachthaven te Fossacesia (Chieti), een projecttype als bedoeld in bijlage II bij richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, op grond van zijn kenmerken een milieueffectbeoordeling noodzakelijk maakte, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 4, lid 2, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 112 van 10.5.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 12 mei 2005

in zaak C-112/03 (verzoek van de Cour d'appel de Grenoble om een prejudiciële beslissing): Société financière et industrielle du Peloux tegen Axa Belgium e.a. ⁽¹⁾

(Executieverdrag — Bevoegdheid inzake verzekeringsovereenkomsten — Forumkeuzebeding tussen verzekeringnemer en verzekeraar met woonplaats in zelfde verdragsluitende staat — Tegenwerpbaarheid van forumkeuzebeding aan verzekerde die dit beding niet heeft goedgekeurd — Verzekerde met woonplaats in andere verdragsluitende staat)

(2005/C 182/08)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-112/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens het Protocol van 3 juni 1971 betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ingediend door de Cour d'appel de Grenoble (Frankrijk) bij beslissing van 20 februari 2003, ingekomen bij het Hof op 13 maart 2003, in de procedure Société financière et industrielle du Peloux tegen Axa Belgium e.a., Gerling Konzern Belgique SA, Établissements Bernard Laiterie du Chatelard, Calland Réalisations SARL, Joseph Calland, Maurice Picard, Abeille Assurances Cie, Mutuelles du Mans SA, SMABTP, Axa Corporate Solutions Assurance SA, Zurich International France SA, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris en J. Klučka (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: K. Sztranc, administrateur, op 12 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Een forumkeuzebeding dat is overeengekomen conform artikel 12, punt 3, van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, zoals gewijzigd bij het Verdrag van 9 oktober 1978 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, het Verdrag van 25 oktober 1982 inzake de toetreding van de Helleense Republiek, het Verdrag van 26 mei 1989 inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek en het Verdrag van 29 november 1996 inzake de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden, kan niet worden tegengeworpen aan de verzekerde die de begunstigde is van de betrokken overeenkomst, die dat beding niet uitdrukkelijk heeft aanvaard en die zijn woonplaats heeft in een andere verdragsluitende staat dan de verzekeringnemer en de verzekeraar.

⁽¹⁾ PB C 112 van 10.5.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 2 juni 2005

in zaak C-136/03 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Georg Dörr tegen Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten, en Ibrahim Ünal tegen Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg ⁽¹⁾

(Vrij verkeer van personen — Openbare orde — Richtlijn 64/221/EEG — Artikelen 8 en 9 — Verblijfsverbod en besluit tot verwijdering op grond van strafbare feiten — Beroep in rechte dat enkel betrekking heeft op rechtmatigheid van maatregel tot beëindiging van verblijf van betrokkene — Geen opschortende werking van beroep — Recht van betrokkene om doelmatigheidsoverwegingen geldend te maken voor adviesverlenende instantie — Associatieovereenkomst EEG-Turkije — Vrij verkeer van werknemers — Artikelen 6, lid 1, en 14, lid 1, van besluit nr. 1/80 van Associatieraad)

(2005/C 182/09)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-136/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) bij beslissing van 18 maart 2003, ingekomen bij het Hof op 26 maart 2003, in de procedures Georg Dörr tegen Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten, en Ibrahim Ünal tegen Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg, heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas (rapporteur), kamerpresident, A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský en U. Löhms, rechters; advocaat-generaal: M. Poiares Maduro; griffier: M. Múgica Arzamendi, hoofdadministrateur, op 2 juni 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Artikel 9, lid 1, van richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid, moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat krachtens welke beroepen in rechte tegen een besluit tot verwijdering van het grondgebied van die lidstaat dat is genomen ten aanzien van een onderdaan van een andere lidstaat, geen opschortende werking hebben en het besluit tot verwijdering in het kader van het onderzoek van deze beroepen enkel het voorwerp van een rechtmatigheidstoetsing kan vormen, wanneer geen bevoegde instantie in de zin van die bepaling is ingesteld.

2) De procedurele waarborgen van de artikelen 8 en 9 van richtlijn 64/221 zijn van toepassing op Turkse onderdanen wier rechtspos-

sitie wordt bepaald door artikel 6 of artikel 7 van besluit nr. 1/80 van de Associatieraad van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie.

⁽¹⁾ PB C 135 van 7.6.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-212/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Maatregelen van gelijke werking — Procedure van voorafgaande vergunning voor persoonlijke invoer van geneesmiddelen — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Homeopathische geneesmiddelen)

(2005/C 182/10)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-212/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 15 mei 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. Støvlbæk en B. Stromsky) tegen Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues, C. Bergeot-Nunes en R. Loosli-Surrans), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), R. Schintgen, J. Makarczyk en J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: M. Múgica Arzamendi, hoofdadministrateur, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door:

— een procedure van voorafgaande vergunning toe te passen op niet door middel van persoonlijk vervoer verrichte persoonlijke invoer van in Frankrijk regelmatig voorgeschreven geneesmiddelen die overeenkomstig richtlijn 65/65/EEG van de Raad van 26 januari 1965 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten, zoals gewijzigd bij richtlijn 93/39/EEG van de Raad van 14 juni 1993, zowel in Frankrijk zijn toegelaten als in de lidstaat van aankoop;

— een procedure van voorafgaande vergunning toe te passen op niet door middel van persoonlijk vervoer verrichte persoonlijke invoer van in Frankrijk regelmatig voorgeschreven homeopathische geneesmiddelen die overeenkomstig richtlijn 92/73/EEG van de Raad van 22 september 1992 tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de richtlijnen 65/65/EEG en 75/319/EEG betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake geneesmiddelen en tot vaststelling van aanvullende bepalingen voor homeopathische geneesmiddelen, in een lidstaat zijn geregistreerd, en

— een onevenredige procedure van voorafgaande vergunning toe te passen op niet door middel van persoonlijk vervoer verrichte persoonlijke invoer van in Frankrijk regelmatig voorgeschreven geneesmiddelen die niet in Frankrijk zijn toegelaten, maar uitsluitend in de lidstaat van aankoop,

is de Franse Republiek de krachtens artikel 28 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Franse Republiek wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 158 van 5.7.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Grote kamer)

van 24 mei 2005

in zaak C-244/03: Franse Republiek tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie (¹)

(Cosmetische producten — Dierproeven — Richtlijn 2003/15/EG — Gedeeltelijke nietigverklaring — Artikel 1, punt 2 — Onscheidbaarheid — Niet-ontvankelijkheid)

(2005/C 182/11)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-244/03, betreffende een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 230 EG, ingesteld op 3 juni 2003, Franse Republiek (gemachtigden: aanvankelijk F. Alabrune, C. Lemaire en G. de Bergues, vervolgens G. de Bergues, J.-L. Florent en D. Petrasch) tegen Europees Parlement (gemachtigden: aanvankelijk J. L. Rufas Quintana en M. Moore, vervolgens M. Moore en K. Bradley) en Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J.-P. Jacqué en C. Giorgi Fort), heeft het Hof (Grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann en C. W. A. Timmermans, kamerpresidenten, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, K. Schiemann (rapporteur), J. Makarczyk, P. Küris, U. Löhmus, E. Levits en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed, griffier: K. Sztranc, administrateur, op 24 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Het beroep wordt verworpen.

2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 171 van 19.7.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 2 juni 2005

in zaak C-266/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg (¹)

(Niet-nakoming — Onderhandelen over, sluiten, ratificeren en in werking doen treden van bilaterale overeenkomsten door lidstaat — Goederen- en personenvervoer over binnenwateren — Externe bevoegdheid van de Gemeenschap — Artikel 10 EG — Verordeningen (EEG) nr. 3921/91 en (EG) nr. 1356/96)

(2005/C 182/12)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-266/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 18 juni 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Schmidt en W. Wils) tegen Groothertogdom Luxemburg (gemachtigde: S. Schreiner), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, R. Silva de Lapuerta (rapporteur), K. Lenaerts, S. von Bahr en K. Schiemann, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 2 juni 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Het Groothertogdom Luxemburg is de krachtens artikel 10 EG op hem rustende verplichtingen niet nagekomen nu het zonder overleg of samenwerking met de Commissie over de hierna vermelde overeenkomsten heeft onderhandeld en deze overeenkomsten heeft gesloten, geratificeerd en in werking doen treden:

— de overeenkomst tussen de regering van het Groothertogdom Luxemburg en de regering van de Tsjechische en Slowaakse Federatieve Republiek betreffende het vervoer over de binnenwateren, ondertekend te Luxemburg op 30 december 1992,

— de overeenkomst tussen de regering van het Groothertogdom Luxemburg en de Roemeense regering betreffende het vervoer over de binnenwateren, ondertekend te Boekarest op 10 november 1993, en

— de overeenkomst tussen de regering van het Groothertogdom Luxemburg en de regering van de Poolse Republiek betreffende de binnenvaart, ondertekend te Luxemburg op 9 maart 1994.

2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.

2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

3) De Commissie van de Europese Gemeenschappen en het Groothertogdom Luxemburg dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 213 van 6.9.2003.

(¹) PB C 200 van 23.8.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 12 mei 2005

in zaak C-278/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (¹)

(Niet-nakoming — Vrij verkeer van werknemers — Vergelijkend onderzoek voor aanstelling van onderwijzend personeel in Italiaanse openbare scholen — In andere lidstaten opgedane beroepservaring niet of onvoldoende in aanmerking genomen — Artikel 39 EG — Artikel 3 van verordening (EEG) nr. 1612/68)

(2005/C 182/13)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-278/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 26 juni 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M.-J. Jonczy) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: I. M. Braguglia, bijgestaan door G. De Bellis, avvocato dello Stato), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans (rapporteur), kamerpresident, C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis en J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 12 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door voor de deelneming van gemeenschapsonderdanen aan vergelijkende onderzoeken voor de aanstelling van onderwijzend personeel in Italiaanse openbare scholen geen, of althans niet op identieke wijze, rekening te houden met de beroepservaring die deze onderdanen in het onderwijs hebben opgedaan, al naargelang de betrokken onderwijsactiviteit in Italië dan wel in andere lidstaten is uitgeoefend, is de Italiaanse Republiek niet de verplichtingen nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 39 EG en artikel 3, lid 1, van verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-283/03 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing): A. H. Kuipers tegen Productschap Zuivel (¹)

(Gemeenschappelijke ordening der markten — Melk en zuivelproducten — Verordening (EEG) nr. 804/68 — Nationale regeling volgens welke melkfabrieken naar gelang van de kwaliteit van de geleverde melk een korting toepassen dan wel een toeslag betalen op de aan melkveehouders te betalen prijs — Onverenigbaarheid)

(2005/C 182/14)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-283/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederland) bij uitspraak van 27 juni 2003, ingekomen bij het Hof op 30 juni 2003, in de procedure A. H. Kuipers tegen Productschap Zuivel, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, K. Schieman (rapporteur) en M. Ilešič, rechters; advocaat-generaal: J. Kokott; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De gemeenschappelijke prijsregeling die ten grondslag ligt aan de gemeenschappelijke marktordening in de sector melk en zuivelproducten, zoals ingesteld bij verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1538/95 van de Raad van 29 juni 1995, verzet zich ertegen dat de lidstaten eenzijdig bepalingen vaststellen die ingrijpen in het prijsvormingsmechanisme wanneer de prijzen, in dezelfde productiefase, door de gemeenschappelijke ordening worden geregeld. Dit is het geval ten aanzien van een stelsel als van het hoofdgeding dat, ongeacht de beweerde of aantoonbare doelstelling ervan, een mechanisme invoert, inhoudend dat:

— melkfabrieken een korting op de prijs van de hun geleverde melk moeten toepassen wanneer de melk niet aan bepaalde kwaliteitscriteria voldoet, en

— de bedragen die aldus in een bepaalde periode door alle melkfabrieken zijn ingehouden, na totalisatie en eventuele onderlinge verrekening tussen de melkfabrieken, in de vorm van door elke melkfabriek uitgekeerde toelagen ten belope van een gelijk bedrag per 100 kg melk die haar gedurende die periode is geleverd, worden verdeeld onder uitsluitend die melkveehouders die melk hebben geleverd die wél aan voornoemde kwaliteitscriteria voldoet.

(¹) PB C 213 van 6.9.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 12 mei 2005

in zaak C-315/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Huhtamaki Dourdan SA (¹)

(Arbitragebeding — Teruggaaf van in het kader van uitvoering van onderzoeksovereenkomst betaald voorschot — Niet-rechtvaardiging van deel van kosten)

(2005/C 182/15)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-315/03, betreffende een beroep krachtens artikel 238 EG, ingesteld op 23 juli 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: C. Giolito) tegen Huhtamaki Dourdan SA, gevestigd te Dourdan (Frankrijk), (advocaten: F. Puel en L. François-Martin), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet, kamerpresident, J.-P. Puissochet (rapporteur) en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: L. M. Poiares Maduro; griffier: R. Grass, op 12 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Huhtamaka Dourdan SA wordt veroordeeld tot betaling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen van het bedrag van 151 533,47 EUR, zijnde het bedrag van het kapitaal van de terugbetaling van een deel van het voorschot dat haar is betaald in het kader van overeenkomst nr. BRST-CT 98 5422, en van het bedrag van 23 583,63 EUR, zijnde de op de datum van dit arrest vervallen interesten. Huhtamaka Dourdan SA wordt tevens veroordeeld tot betaling aan de Commissie van interesten ter hoogte van 4,81 % over het bedrag van het nog terug te betalen kapitaal, te rekenen vanaf de dag volgend op die datum tot volledige delging van haar schuld.

2. Huhtamaka Dourdan SA wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 213 van 6.9.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-332/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek (¹)

(Niet-nakoming — Visserij — Instandhouding en beheer van bestanden — Verordeningen (EEG) nrs. 3760/92 en 2847/93/93 — Maatregelen van controle op visserijactiviteiten)

(2005/C 182/16)

(Procestaal: Portugees)

In zaak C-332/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 29 juli 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: T. van Rijn en A.-M. Alves Vieira) tegen Portugese Republiek (gemachtigden: L. Fernandes en M. J. Policarpo), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, kamerpresident, J.-P. Puissochet (rapporteur), S. von Bahr, J. Malenovský en U. Löhmus, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door voor de vangstseizoenen 1994 tot en met 1996:

— geen passende voorschriften vast te stellen voor het gebruik van de haar toegewezen quota,

— niet toe te zien op de naleving van de communautaire wetgeving op het gebied van de instandhouding door middel van voldoende controle op de visserij en een deugdelijke inspectie van de vissersvloot, alsook op de aanvoer en het systeem voor documentatie van de hoeveelheden,

- geen voorlopig verbod op de visserij door de Portugese vlag voerende of in Portugal geregistreerde vaartuigen uit te vaardigen toen het toegekende quotum werd geacht volledig te zijn opgebruikt, en de visserij uiteindelijk pas te verbieden toen het quotum reeds ruimschoots was overschreden,
- niet te zorgen voor het doeltreffend functioneren van een validatieregeling die met name voorzorg in vergelijkende controles ter verificatie van de gegevens door middel van een geautomatiseerd gegevensbestand,

is de Portugese Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op het gebied van het beheer en de controle van bovengenoemde quota met betrekking tot de jaren 1994, 1995 en 1996 op haar rusten ingevolge artikel 9, lid 2, van verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad van 20 december 1992 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur, alsmede de artikelen 2, 19, leden 1 en 2, en 21, leden 1 en 2, van verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid.

2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.

3) De Portugese Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 135 van 7.6.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 12 mei 2005

in zaak C-347/03 (verzoek van Tribunale amministrativo regionale del Lazio om een prejudiciële beslissing): Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia en Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) tegen Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (¹)

(Externe betrekkingen — Overeenkomst EG/Hongarije betreffende wederzijdse bescherming van en controle op wijnbenamingen — Bescherming in Gemeenschap van benaming van bepaalde wijnen van oorsprong uit Hongarije — Geografische aanduiding „Tokaj” — Briefwisseling — Mogelijkheid om term „Tocai” te gebruiken in benaming „Tocai friulano” of „Tocai italico” voor omschrijving en aanbiedingsvorm van bepaalde Italiaanse wijnen, in het bijzonder van in bepaald gebied voortgebrachte kwaliteitswijnen („vqprd”), gedurende overgangperiode die afloopt op 31 maart 2007 — Uitsluiting van deze mogelijkheid na afloop van overgangperiode — Geldigheid — Rechtsgrondslag — Artikel 133 EG — Internationale rechtsbeginselen inzake verdragen — Artikelen 22 tot en met 24 van TRIPs-Overeenkomst — Bescherming van grondrechten — Eigendomsrecht)

(2005/C 182/17)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-347/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door Tribunale

amministrativo regionale del Lazio (Italië) bij beslissing van 9 juni 2003, ingekomen bij het Hof op 7 augustus 2003, in de procedure Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia en Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) tegen Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, in tegenwoordigheid van: Regione Veneto, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans (rapporteur), kamerpresident, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen, G. Arestis en J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 12 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Hongarije, anderzijds, vormt niet de rechtsgrondslag van besluit 93/724/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende de sluiting van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Hongarije betreffende de wederzijdse bescherming van en de controle op wijnbenamingen.
- 2) Artikel 133 EG, als vermeld in de considerans van besluit 93/724, vormt een passende rechtsgrondslag voor de sluiting, door de Gemeenschap alleen, van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Hongarije betreffende de wederzijdse bescherming van en de controle op wijnbenamingen.
- 3) Het verbod om in Italië na 31 maart 2007 de benaming „Tocai” te gebruiken, zoals dat voortvloeit uit de briefwisseling inzake artikel 4 van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Hongarije betreffende de wederzijdse bescherming van en de controle op wijnbenamingen, is niet in strijd met de regeling voor gelijklopende benamingen van artikel 4, lid 5, van deze overeenkomst.
- 4) De gezamenlijke verklaring betreffende artikel 4, lid 5, van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Hongarije betreffende de wederzijdse bescherming van en de controle op wijnbenamingen vormt, voorzover in de eerste alinea daarvan in verband met artikel 4, lid 5, sub a, van deze overeenkomst is verklaard dat de overeenkomstsluitende partijen, ten tijde van de onderhandelingen, niet op de hoogte waren van specifieke gevallen waarop de bedoelde bepalingen van toepassing waren, niet een kennelijk onjuiste voorstelling van de werkelijkheid.
- 5) De artikelen 22 tot en met 24 van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, die als bijlage 1 C aan de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie is gehecht, en namens de Europese Gemeenschap, wat de onder haar bevoegdheid vallende aangelegenheden aangaat, is goedgekeurd bij besluit 94/800/EG van de Raad van 22 december 1994, moeten aldus worden uitgelegd dat de bepalingen ervan, met betrekking tot een geval — als dat in het hoofdgeding — van gelijklopendheid tussen een geografische aanduiding van een derde land en een benaming waarin de naam van een wijnstokvariëteit wordt overgenomen voor de omschrijving en de aanbiedingsvorm van bepaalde wijnen uit de Gemeenschap die daaruit zijn verkregen, niet verlangen dat deze benaming in de toekomst verder kan worden gebruikt, ondanks de dubbele omstandigheid dat zij in het verleden door de betrokken producenten is gebruikt, hetzij te goeder trouw, hetzij gedurende minstens tien jaar vóór 15 april 1994, en duidelijk het land, het gebied of de zone aangeeft waaruit de beschermde wijn afkomstig is, om de consument niet te misleiden.

6) Het eigendomsrecht verzet zich niet tegen het verbod, zoals dat voortvloeit uit de briefwisseling inzake artikel 4 van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Hongarije betreffende de wederzijdse bescherming van en de controle op wijnbenamingen, aangehecht aan deze overeenkomst, maar niet uit deze overeenkomst zelf, voor de betrokken producenten van de autonome regio Friuli-Venezia Giulia (Italië), om, na een overgangperiode die afloopt op 31 maart 2007, de term „Tocai” in de benaming „Tocai friulano” of „Tocai italico” nog langer te gebruiken voor de omschrijving en de aanbestedingsvorm van bepaalde in een bepaald gebied voortgebrachte Italiaanse kwaliteitswijnen.

(¹) PB C 264 van 1.11.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-409/03 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) tegen Hauptzollamt Hamburg-Jonas (¹)

(Uitvoerrestituties — Rundvlees — Speciale noodslachting — Verordening (EEG) nr. 3665/87 — Artikel 13 — Gezonde handelskwaliteit — Producten die in normale omstandigheden in handel kunnen worden gebracht)

(2005/C 182/18)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-409/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) bij beslissing van 15 juli 2003, ingekomen bij het Hof op 1 oktober 2003, in de procedure Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) tegen Hauptzollamt Hamburg-Jonas, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, K. Lenaerts, N. Colneric, K. Schiemann en E. Juhász (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 13 van verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten moet aldus worden uitgelegd dat vlees dat aan de gezondheidscriteria voldoet, doch op grond van de communautaire regeling in de Europese Gemeenschap slechts op de plaatselijke markt voor menselijke

consumptie in de handel mag worden gebracht omdat het afkomstig is van dieren die bij een speciale noodslachting zijn gedood, niet kan worden aangemerkt als zijnde van „gezonde handelskwaliteit”, hetgeen een voorwaarde voor toekenning van uitvoerrestituties is.

(¹) PB C 275 van 15.11.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 12 mei 2005

in zaak C-415/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (¹)

(Staatssteun — Verplichting tot terugvordering — Volstreekte onmogelijkheid tot uitvoering — Ontbreken daarvan)

(2005/C 182/19)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-415/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 88, lid 2, EG, ingesteld op 25 september 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Triantafyllou en J. Buendía Sierra) tegen Helleense Republiek (gemachtigden: A. Samoni-Rantou, P. Mylonopoulos, F. Spathopoulos en P. Anestis), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, R. Silva de Lapuerta (rapporteur), R. Schintgen, G. Arestis en J. Klůčka, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: M. Ferreira, hoofdadministrateur, op 12 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet binnen de gestelde termijn alle maatregelen te nemen die nodig waren voor de terugvordering van de onwettig en met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar bevonden steun — behoudens die betreffende de bijdragen aan het nationale socialezekerheidsorgaan — overeenkomstig artikel 3 van beschikking 2003/372/EG van de Commissie van 11 december 2002 betreffende door Griekenland aan Olympic Airways verleende steun, is de Helleense Republiek de krachtens dit artikel 3 op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 289 van 29.11.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 12 mei 2005

in zaak C-444/03 (verzoek door het Verwaltungsgericht Berlin om een prejudiciële beslissing): meta Fackler KG tegen Bondsrepubliek Duitsland ⁽¹⁾

(Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Homeopathische geneesmiddelen — Nationale bepaling die een geneesmiddel dat is samengesteld uit bekende homeopathische stoffen uitsluit van de speciale vereenvoudigde registratieprocedure wanneer de toepassing daarvan als homeopatisch geneesmiddel niet algemeen bekend is)

(2005/C 182/20)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-444/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland) bij beslissing van 28 augustus 2003, ingekomen bij het Hof op 21 oktober 2003, in de procedure meta Fackler KG tegen Bondsrepubliek Duitsland, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (rapporteur), P. Kūris en J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: P. Léger, griffier: K. Sztranc, administrateur, op 12 mei 2005, een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De artikelen 14 en 15 van richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik, moeten aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen een nationale bepaling die een geneesmiddel dat is samengesteld uit meerdere bekende homeopathische stoffen, uitsluit van de speciale vereenvoudigde registratieprocedure wanneer de toepassing daarvan als homeopatisch geneesmiddel niet algemeen bekend is.

⁽¹⁾ PB C 21 van 24.1.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 12 mei 2005

in zaak C-452/03 [verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division om een prejudiciële beslissing]: RAL (Channel Islands) Ltd e.a. tegen Commissioners of Customs & Excise ⁽¹⁾

(BTW — Zesde richtlijn — Artikel 9, leden 1 en 2 — Speelautomaten — Vermakelijkheidsactiviteiten of soortgelijke activiteiten — Buiten het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde dienstverrichter — Vaststelling plaats van dienst)

(2005/C 182/21)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-452/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Verenigd Koninkrijk), bij beslissing van 17 oktober 2003, ingekomen bij het Hof op 27 oktober 2003, in de procedure RAL (Channel Islands) Ltd, RAL Ltd, RAL Services Ltd, RAL Machines Ltd tegen Commissioners of Customs & Excise, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, K. Lenaerts (rapporteur), N. Colneric, K. Schieman en E. Juhász, rechters; advocaat-generaal: M. Poiares Maduro; griffier: K. Sztranc, administrateur, op 12 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De dienst die erin bestaat, het publiek de gelegenheid te geven om tegen betaling speelautomaten te gebruiken die staan opgesteld in speelzalen op het grondgebied van een lidstaat, moet worden beschouwd als een vermakelijkheidsactiviteit of soortgelijke activiteit in de zin van artikel 9, lid 2, sub c, eerste streepje, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zodat de plaats van deze dienst de plaats is waar hij materieel wordt verricht.

⁽¹⁾ PB C 7 van 10.1.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-478/03 (verzoek van het House of Lords om een prejudiciële beslissing): *Celtec Ltd tegen John Astley e.a.* ⁽¹⁾

(Richtlijn 77/187/EEG — Artikel 3, lid 1 — Behoud van rechten van werknemers bij overgang van onderneming — Rechten en verplichtingen welke voor vervreemder voortvloeiën uit op tijdstip van overgang bestaande arbeidsovereenkomst of arbeidsverhouding — Begrip „tijdstip van overgang”)

(2005/C 182/22)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-478/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het House of Lords (Verenigd Koninkrijk), bij beslissing van 10 november 2003, ingekomen bij het Hof op 17 november 2003, in de procedure: *Celtec Ltd tegen John Astley e.a.*, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, K. Lenaerts (rapporteur), N. Colneric, E. Juhász en E. Levits, rechters; advocaat-generaal: M. Poiares Maduro; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 3, lid 1, van richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan, moet aldus worden uitgelegd dat het tijdstip van de overgang in de zin van die bepaling samenvalt met het tijdstip waarop de hoedanigheid van ondernemer die de overgedragen entiteit exploiteert, van de vervreemder op de verkrijger overgaat. Hierbij gaat het om een precies tijdstip, dat niet naar goeddunken van de vervreemder of de verkrijger naar later kan worden verschoven.
- 2) Voor de toepassing van vorengenoemde bepaling worden de arbeidsovereenkomsten en verhoudingen die tussen de vervreemder en de werknemers van de overgedragen onderneming bestaan op het tijdstip van overgang, in de hierboven in punt 1 aangegeven zin, geacht op dat tijdstip van de vervreemder op de verkrijger over te gaan, ongeacht de in dat verband tussen laatstgenoemden overeengekomen regeling.

⁽¹⁾ PB C 21 van 24. 1. 2004.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

26 mei 2005

In zaak C-498/03 [verzoek van het VAT and Duties Tribunal (London) om een prejudiciële beslissing]: *Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd tegen Commissioners of Customs & Excise* ⁽¹⁾

(Zesde BTW-richtlijn — Artikel 13, A, lid 1, sub g en h — Vrijgestelde handelingen — Met maatschappelijk werk en sociale zekerheid nauw samenhangende diensten — Met bescherming van kinderen en jongeren nauw samenhangende diensten — Diensten verricht door andere dan publiekrechtelijke instellingen die door betrokken lidstaat als instellingen van sociale aard worden erkend — Particuliere entiteit met winstoogmerk — Begrip sociale aard)

(2005/C 182/23)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-498/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door VAT and Duties Tribunal, London (Verenigd Koninkrijk), bij beschikking van 10 juni 2003, ingekomen bij het Hof op 26 november 2003, in de procedure *Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd tegen Commissioners of Customs & Excise*, heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, kamerpresident, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský en A. Ó Caoimh (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer, griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het woord „charitable” in de Engelse taalversie van artikel 13, A, lid 1, sub g en h, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, is een autonoom communautair rechtsbegrip dat moet worden uitgelegd met inachtneming van alle taalversies van deze richtlijn.
- 2) Het begrip „organisaties die door de betrokken lidstaat als instellingen van sociale aard worden erkend” in artikel 13, A, lid 1, sub g en h, van de Zesde richtlijn (77/388) sluit particuliere entiteiten met winstoogmerk niet uit.

3) Het staat aan de nationale rechter om uit te maken of, gelet met name op de beginselen van gelijke behandeling en fiscale neutraliteit, en rekening houdend met de aard van de betrokken diensten, alsmede met de voorwaarden voor de verrichting ervan, de erkenning als instelling van sociale aard met het oog op de vrijstellingen van artikel 13, A, lid 1, sub g en h, van de Zesde richtlijn (77/388), van een particuliere entiteit die het maken van winst beoogt en dus naar nationaal recht geen „charity” is, buiten de grenzen van de bij deze bepalingen voor een dergelijke erkenning aan de lidstaten verleende beoordelingsmarge treedt.

(¹) PB C 21 van 24.1.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-536/03 (verzoek van het Supremo Tribunal Administrativo om een prejudiciële beslissing): António Jorge L^{da} tegen Fazenda Pública (¹)

(BTW — Artikel 19 van Zesde BTW-richtlijn — Aftrek van voorbelasting — Werkzaamheid in vastgoedsector — Goederen en diensten gebruikt voor zowel belastbare als vrijgestelde handelingen — Aftrek pro rata)

(2005/C 182/24)

(Procestaal: Portugees)

In zaak C-536/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) bij beslissing van 26 november 2003, ingekomen bij het Hof op 22 december 2003, in de procedure António Jorge L^{da} tegen Fazenda Pública, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, R. Silva de Lapuerta (rapporteur), J. Makarczyk, P. Küris en G. Arestis, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 19 van richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, verzet zich ertegen dat in de noemer van de breuk aan de hand waarvan het pro rata van aftrek wordt berekend, de waarde van door een belastingplichtige nog niet voltooidte woningbouwwerken voor particulieren wordt opgenomen, wanneer deze waarde niet overeenkomt met een levering van goederen

of diensten die hij reeds heeft verricht, of die aanleiding hebben gegeven tot een afrekening van de werken en/of een vooruitbetaling.

(¹) PB C 47 van 21.2.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Grote kamer)

van 7 juni 2005

in zaak C-543/03 (verzoek van het Oberlandesgericht Innsbruck om een prejudiciële beslissing): Christine Dodl, Petra Oberhollenzer tegen Tiroler Gebietskrankenkasse (¹)

(Verordeningen (EEG) nrs. 1408/71 en 574/72 — Gezinsbijslag — Ouderschapsuitkering — Recht op uitkeringen van dezelfde aard in de lidstaat van werken en de lidstaat van wonen)

(2005/C 182/25)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-543/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Oberlandesgericht Innsbruck (Oostenrijk) bij beslissing van 16 december 2003, ingekomen bij het Hof op 29 december 2003, in de procedure Christine Dodl, Petra Oberhollenzer tegen Tiroler Gebietskrankenkasse, heeft het Hof (Grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans en A. Rosas, kamerpresidenten, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, K. Schiemann (rapporteur), J. Makarczyk, P. Küris, E. Juhász, U. Löhmus, E. Levits en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed, griffier: K. Sztranc, administrateur, op 7 juni 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Een persoon bezit de hoedanigheid van „werknemer” in de zin van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de gewijzigde en bijgewerkte versie van verordening (EG) nr. 1386/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2001, indien hij, al is het maar tegen één risico, verplicht of vrijwillig verzekerd is bij een algemeen of bijzonder stelsel van sociale zekerheid genoemd in artikel 1, sub a, van deze verordening, ongeacht het bestaan van een arbeidsverhouding. Het is de taak van de nationale rechter, na te gaan of verzoeksters in het hoofdgeding in de tijdvakken waarvoor de betrokken uitkeringen zijn aangevraagd, waren aangesloten bij een tak van het Oostenrijkse socialezekerheidsstelsel en dus onder het begrip „werknemer” in de zin van dit artikel 1, sub a, vielen.

2) Wanneer de wettelijke regeling van het werkland en die van het woonland van een werknemer hem voor hetzelfde tijdvak en hetzelfde gezinslid recht op gezinsbijslag toekennen, is in beginsel het werkland de bevoegde lidstaat voor de uitbetaling van deze bijslag, ingevolge artikel 10, lid 1, sub a, van verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening nr. 1408/71, in de gewijzigde en bijgewerkte versie van verordening (EG) nr. 410/2002 van de Commissie van 27 februari 2002.

Wanneer degene aan wie de kinderen zijn toevertrouwd, in het bijzonder de echtgenoot of de partner van deze werknemer, echter een beroepsactiviteit in de lidstaat van wonen uitoefent, moet de gezinsbijslag ingevolge artikel 10, lid 1, sub b-i, van verordening nr. 574/72, zoals gewijzigd bij verordening nr. 410/2002, door deze lidstaat worden uitbetaald ongeacht wie volgens de wettelijke regeling van deze lidstaat de rechtstreekse uitkeringsgerechtigde is. In dit geval wordt de uitbetaling van de gezinsbijslag door het werkland geschorst ten belope van het bedrag van de gezinsbijslag waarin de wetgeving van de lidstaat van wonen voorziet.

(¹) PB C 85 van 3.4.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 2 juni 2005

in zaak C-15/04 (verzoek van het Bundesvergabeamt om een prejudiciële beslissing): Koppensteiner GmbH tegen Bundesimmobiliengesellschaft mbH (¹)

(Overheidsopdrachten — Richtlijn 89/665/EEG — Beroepsprocedure inzake plaatsen van overheidsopdrachten — Intrekking van aanbesteding na opening van inschrijvingen — Rechterlijke toetsing — Omvang — Doeltreffendheidsbeginsel)

(2005/C 182/26)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-15/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Bundesvergabeamt (Oostenrijk) bij beslissing van 12 januari 2004, ingekomen bij het Hof op 19 januari 2004, in de procedure Koppensteiner GmbH tegen Bundesimmobiliengesellschaft

mbH, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (rapporteur), P. Küris en G. Arestis, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 2 juni 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De bevoegde rechter is gehouden nationale bepalingen buiten toepassing te laten die hem beletten te voldoen aan de verplichting die voortvloeit uit de artikelen 1, lid 1, en 2, lid 1, sub b, van richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken, zoals gewijzigd bij richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening.

(¹) PB C 85 van 3.4.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-43/04, Finanzamt Arnsberg tegen Stadt Sundern (¹)

(Zesde BTW-richtlijn — Artikel 25 — Gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten — Verpachting van jachtgebieden in kader van gemeentelijk bosbouwbedrijf — Begrip „agrarische diensten”)

(2005/C 182/27)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-43/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) bij beslissing van 27 november 2003, ingekomen bij het Hof op 4 februari 2004, in de procedure Finanzamt Arnsberg tegen Stadt Sundern, heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas (rapporteur), kamerpresident, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: P. Léger, griffier: R. Grass, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Artikel 25 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat de gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten enkel van toepassing is op de levering van landbouwproducten en op agrarische diensten, zoals omschreven in lid 2 van dit artikel, en dat de andere handelingen die door forfaitair belaste landbouwers worden verricht onder de algemene regeling van deze richtlijn vallen.

2) Artikel 25, lid 2, vijfde streepje, van richtlijn 77/388, juncto bijlage B bij deze richtlijn, moet aldus worden uitgelegd dat de verpachting van jachtgebieden door een forfaitair belaste landbouwer geen agrarische dienst is in de zin van deze richtlijn.

(¹) PB C 85 van 3.4.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 2 juni 2005

in zaak C-68/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2001/81/EG — Luchtverontreinigende stoffen — Nationale emissieplafonds)

(2005/C 182/28)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-68/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 13 februari 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valero Jordana en M. Konstantinidis) tegen Helleense Republiek (gemachtigde: N. Dafniou), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet (rapporteur), kamerpresident, A. La Pergola en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 2 juni 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001

inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen, is de Helleense Republiek de krachtens artikel 15, lid 1, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 94 van 17.4.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-77/04 (verzoek van de Cour de cassation om een prejudiciële beslissing): Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne e.a. tegen Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans) (¹)

(Executieverdrag — Verzoek om uitlegging van artikel 6, punt 2, en bepalingen van afdeling 3 van titel II — Bevoegdheid in verzekeringszaken — Vordering tot vrijwaring of tot voeging of tussenkomst tussen verzekeraars — Situatie van samenloop van verzekeringen)

(2005/C 182/29)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-77/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens het protocol van 3 juni 1971 betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) bij beslissing van 20 januari 2004, ingekomen bij het Hof op 17 februari 2004, in de procedure Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne e.a. tegen Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), M. Ilešič en E. Levits, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: K. H. Sztranc, administrateur, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Een op samenloop van verzekeringen gebaseerde vordering tot vrijwaring tussen verzekeraars valt niet onder de bepalingen van afdeling 3 van titel II van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, zoals gewijzigd bij het Verdrag van 9 oktober 1978 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, het Verdrag van 25 oktober 1982 inzake de toetreding van de Helleense Republiek, het Verdrag van 26 mei 1989 inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek, en het Verdrag van 29 november 1996 inzake de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden.
- 2) Artikel 6, punt 2, Executieverdrag is van toepassing op een op samenloop van verzekeringen gebaseerde vordering tot vrijwaring, voorzover tussen de oorspronkelijke vordering en de vordering tot vrijwaring een band bestaat die de conclusie wettigt dat geen sprake is van onttrekking aan de bevoegde rechter.

(¹) PB C 85 van 3.4.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 2 juni 2005

in zaak C-89/04 (verzoek van Raad van State om een prejudiciële beslissing): **Mediakabel BV tegen Commissariaat voor de Media** (¹)

(Richtlijn 89/552/EEG — Artikel 1, sub a — Televisieomroepdiensten — Werkingssfeer — Richtlijn 98/34/EG — Artikel 1, punt 2 — Diensten van informatiemaatschappij — Werkingssfeer)

(2005/C 182/30)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-89/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door Raad van State (Nederland), bij beslissing van 18 februari 2004, ingekomen bij het Hof op 20 februari 2004, in de procedure:

Mediakabel BV tegen Commissariaat voor de Media, heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, kamerpresident, A. Borg Barthet, J.-P. Puissechet (rapporteur), S. von Bahr en J. Malenovský, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: M. M. Ferreira, hoofdadministrateur, op 2 juni 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het begrip „televisieomroepen” in artikel 1, sub a, van richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997, heeft in die bepaling een autonome definitie. Het kan niet worden gedefinieerd door het te stellen tegenover het begrip „dienst van de informatiemaatschappij” in de zin van artikel 1, punt 2, van richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 juli 1998, en omvat dus niet noodzakelijkerwijs de diensten die niet onder dit laatste begrip vallen.

- 2) Een dienst valt onder het begrip „televisieomroepen” in de zin van artikel 1, sub a, van richtlijn 89/552, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/36, wanneer hij bestaat in het oorspronkelijke uitzenden van televisieprogramma's die zijn bestemd voor ontvangst door het publiek, dat wil zeggen een onbepaald aantal potentiële televisiekijkers, aan wie tegelijkertijd dezelfde beelden worden doorgegeven. De techniek waarmee de beelden worden doorgegeven, is voor deze beoordeling niet doorslaggevend.

- 3) Een dienst als „Filmtime”, die bestaat in het uitzenden van voor ontvangst door het publiek bestemde televisieprogramma's en die niet op individueel verzoek van een afnemer van diensten wordt verstrekt, is een televisieomroepdienst in de zin van artikel 1, sub a, van richtlijn 89/552, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/36. Bij het onderzoek van het begrip „televisieomroepdienst” moet bijzondere betekenis worden toegekend aan het gezichtspunt van de aanbieder van de dienst. Daarentegen is de situatie van diensten die met de betrokken dienst concurreren voor deze beoordeling niet van belang.

(¹) PB C 94 van 17.4.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-249/04 (verzoek van het Arbeidshof te Luik, afdeling Neufchâteau, om een prejudiciële beslissing): José Allard tegen Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ) ⁽¹⁾

(Artikelen 48 en 52 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 39 EG en 43 EG) — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Zelfstandigen die beroepswerkzaamheden uitoefenen in twee lidstaten en wonen in een ervan — Heffing van matigingsbijdrage — Berekeningsgrondslag)

(2005/C 182/31)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-249/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Arbeidshof te Luik, afdeling Neufchâteau (België), bij beslissing van 9 juni 2004, ingekomen bij het Hof op 11 juni 2004, in de procedure: José Allard tegen Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, P. Kūris en J. Klučka (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) De artikelen 13 en volgende van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad van 2 juni 1983, eisen dat bij de vaststelling van een bijdrage — zoals de op grond van koninklijk besluit nr. 289 van 31 maart 1984 verschuldigde matigingsbijdrage — rekening wordt gehouden met de beroepsinkomsten die een zelfstandige verwerft op het grondgebied van een andere lidstaat dan de lidstaat waarvan de sociale wetgeving van toepassing is, ook al geeft de betaling van deze bijdrage de zelfstandige geen recht op enige sociale prestatie of andere uitkering ten laste van die staat.

2) Artikel 52 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 43 EG) staat niet eraan in de weg dat van zelfstandigen die in twee lidstaten beroepswerkzaamheden anders dan in loondienst uitoefenen, een bijdrage wordt geheven zoals de matigingsbijdrage, die in de woonstaat verschuldigd is en bij de berekening waarvan rekening

wordt gehouden met de in een andere lidstaat verworven inkomsten.

⁽¹⁾ PB C 190 van 24.7.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-287/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Zweden ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 93/104/EG — Organisatie van de arbeidstijd — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2005/C 182/32)

(Procestaal: Zweeds)

In zaak C-287/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 5 juli 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: L. Ström van Lier en N. Yerrel) tegen Koninkrijk Zweden (gemachtigde: A. Kruse), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet (rapporteur), kamerpresident, U. Lohmuss en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: M. Poiras Maduro; griffier: R. Grass, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om uitvoering te geven aan de artikelen 3, 6 en 8 van richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, is het Koninkrijk Zweden de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Het Koninkrijk Zweden wordt in de kosten verwezen.

⁽¹⁾ PB C 228 van 11.9.2004.

ARREST VAN HET HOF

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Zesde kamer)

(Vijfde kamer)

van 2 juni 2005

van 28 februari 2005

in zaak C-454/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg ⁽¹⁾

in zaak C-260/02 P, Michael Becker tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 2001/55/EG — Tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(Hogere voorziening — Ambtenaren — Invaliditeitspensioen — Verzoek om invaliditeitsprocedure in te leiden gedurende periode van verlof om redenen van persoonlijke aard — Hogere voorziening gedeeltelijk kennelijk niet-ontvankelijk en gedeeltelijk kennelijk ongegrond)

(2005/C 182/33)

(2005/C 182/34)

(Procestaal: Frans)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-454/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 28 oktober 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. O'Reilly en A.-M. Rouchaud-Joët) tegen Groothertogdom Luxemburg (gemachtigde: S. Schreiner), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet (rapporteur), kamerpresident, A. La Pergola en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 2 juni 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

In zaak C-260/02 P, betreffende een hogere voorziening krachtens artikel 49 van het Statuut-EG van het Hof van Justitie, ingesteld op 15 juli 2002, Michael Becker, ambtenaar bij de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen, wonende te Luxemburg (Luxemburg), (advocaat: E. Fricke), andere partij in de procedure: Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk P. Giusta en B. Schäfer, en vervolgens J.-M. Stenier en M. Bavendamm), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta (rapporteur), kamerpresident, R. Schintgen en J. Makarczyk, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 28 februari 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, is het Groothertogdom Luxemburg de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

1. De hogere voorziening wordt verworpen.

- 2) Het Groothertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten.

2. M. Becker wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 314 van 18.12.2004.

⁽¹⁾ PB C 202 van 24.08.2002.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-297/03 (verzoek van het Oberste Gerichtshof om een prejudiciële beslissing): Sozialhilfeverband Rohrbach tegen Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund ⁽¹⁾

(Artikel 104, lid 3, van Reglement voor de procesvoering — Richtlijn 2001/23/EG — Overgang van ondernemingen — Inroepbaarheid van een richtlijn tegen een particulier — Verzet van werknemer tegen overgang van zijn overeenkomst op verkrijger)

(2005/C 182/35)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-297/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) bij beslissing van 4 juni 2003, ingekomen bij het Hof op 10 juli 2003, in de procedure: Sozialhilfeverband Rohrbach tegen Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund, heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, N. Colneric (rapporteur) en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 26 mei 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Een privaatrechtelijke vennootschap met beperkte aansprakelijkheid waarvan de enige aandeelhouder een publiekrechtelijk intercommunaal samenwerkingsverband voor sociale bijstand is, behoort tot de eenheden waartegen de artikelen 3, lid 1, en 1, lid 1, sub c, eerste zin, van richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen, kunnen worden aangevoerd.
2. Een overheidslichaam dat zijn onderneming overdraagt, kan een werknemer niet met een beroep op de artikelen 3, lid 1, en 1, lid 1, sub c, van richtlijn 2001/23 de voortzetting van zijn dienstbetrekking met een verkrijger opleggen.

⁽¹⁾ PB C 226 van 20.9.2003.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 15 maart 2005

in zaak C-553/03 P, Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, Helleense Republiek ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Staatssteun — Beroep tot nietigverklaring — Artikel 119 van het Reglement voor de procesvoering)

(2005/C 182/36)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-553/03 P, betreffende een hogere voorziening krachtens artikel 56 van het Statuut van het Hof van Justitie, ingesteld op 30 december 2003, Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters (advocaten: K. Adamantopoulos en J. Gutiérrez Gisbert), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, andere partijen in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: N. Khan), en Helleense Republiek (gemachtigden: V. Kontolaimos en I. Chalkias), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur) en E. Juász, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 15 maart 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.
2. Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters zal naast haar eigen kosten de door de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de onderhavige procedure gemaakte kosten dragen.
3. De Helleense Republiek zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 59 van 6. 3. 2004.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 26 april 2005

in zaak C-149/04 (verzoek van de Corte suprema di cassazione om een prejudiciële beslissing): Ugo Fava tegen Comune di Carrara ⁽¹⁾

(Heffing op marmer dat op grondgebied van gemeente wordt gewonnen, die wordt toegepast wegens feit dat marmer grondgebied van die gemeente verlaat — Artikelen 92, lid 1, en 104, lid 3, van Reglement voor procesvoering — Gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid — Vraag die identiek is met vraag waarover Hof zich reeds heeft uitgesproken)

(2005/C 182/37)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-149/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) bij beslissing van 27 oktober 2003, ingekomen bij het Hof op 23 maart 2004, in de procedure **Ugo Fava** (curator van het faillissement van IMEG Srl) tegen **Comune di Carrara**, heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts (rapporteur), kamerpresident, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues, rechters, advocaat-generaal: M. Poiares Maduro, griffier: R. Grass, op 26 april 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het verzoek om een prejudiciële beslissing is niet-ontvankelijk voorzover het betrekking heeft op de uitlegging van de artikelen 81 EG, 85 EG en 86 EG.
2. Een aan het gewicht van een goed gerelateerde heffing, die slechts in één gemeente van één lidstaat en met betrekking tot één soort goederen wordt toegepast wegens het feit dat deze goederen het grondgebied van de gemeente verlaten, is een heffing van gelijke werking als een uitvoerrecht in de zin van artikel 23 EG, ook al wordt zij ook toegepast op goederen waarvan de eindbestemming binnen het grondgebied van die lidstaat is gelegen.
3. Op artikel 23 EG kan geen beroep worden gedaan voor vorderingen tot terugbetaling van bedragen die uit hoofde van de heffing op marmer zijn geïnd vóór 16 juli 1992, behalve door verzoekers

die vóór die datum een beroep in rechte hebben ingesteld of een daarmee gelijk te stellen bezwaarschrift hebben ingediend.

⁽¹⁾ PB C 106 van 30.4.2004.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 7 april 2005

in zaak C-160/04 P, Gustaaf van Dyck tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Ambtenaren — Bevorderingslijsten — Bezwarend besluit — Voorbereidende handelingen)

(2005/C 182/38)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-160/04 P, betreffende een hogere voorziening krachtens artikel 56 van het Statuut van het Hof van Justitie, ingesteld op 19 maart 2004, Gustaaf van Dyck, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Wuustwezel (België) (advocaat: A. Bywater, bijgestaan door W. Mertens), andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. Clotuche-Duvieusart en A. Weimar), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet, kamerpresident, A. Ó. Caoimh en U. Löhms (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 7 april 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Van Dyck wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 106 van 30. 4. 2004.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 10 maart 2005

in zaak C-178/04 (verzoek van het Bundesverwaltungsgericht om een prejudiciële beslissing): Franz Marhold tegen Land Baden-Württemberg ⁽¹⁾

(Artikel 104, lid 3, Reglement voor de procesvoering — Werknemers — Ambtenaren in dienst van werkgevers van nationale overheidssector — Hoogleraar aan universiteit — Toekenning van jaarlijkse bijzondere uitkering)

(2005/C 182/39)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-178/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) bij beschikking van 28 januari 2004, ingeschreven ter griffie van het Hof op 15 april 2004, in de procedure: Franz Marhold tegen Land Baden-Württemberg, heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, J.N. Cunha Rodrigues en E. Levits (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 10 maart 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 39 EG verzet zich tegen een nationale regeling die het recht op een jaarlijkse bijzondere uitkering ontzegt aan een ambtenaar die zijn dienstverband vóór 31 maart van het volgende jaar beëindigt om in een andere lidstaat een dienstverband als ambtenaar aan te gaan, terwijl het recht op een dergelijke uitkering wel toekomt aan de ambtenaar die een nieuw dienstverband binnen de nationale overheidsdienst aangaat.

⁽¹⁾ PB C 156 van 12.6.2004.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 22 februari 2005

in zaak C-480/04: strafzaak tegen Antonello D'Antonio ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Niet-ontvankelijkheid)

(2005/C 182/40)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-480/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Tribunale di Viterbo (Italië) bij beslissing van 2 november 2004, ingekomen bij het Hof op 17 november 2004, in de strafzaak tegen Antonello D'Antonio, heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, N. Colneric en K. Schiemann (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 22 februari 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het door het Tribunale di Viterbo bij beslissing van 2 november 2004 ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing is kennelijk niet-ontvankelijk.

⁽¹⁾ PB C 31 van 5.2.2005.

Beroep, op 18 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-128/05)

(2005/C 182/41)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 maart 2005 beroep ingesteld tegen Republiek Oostenrijk door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Dimitris Triantafyllou als gemachtigde, domicilië gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

— vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens de artikelen 2, 6, 9, lid 2, sub b, 17, 18 en 22, leden 3-5, van de Zesde richtlijn (77/388/EG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (¹), door niet in Oostenrijk gevestigde belastingplichtigen die personenvervoer in Oostenrijk verrichten, toe te staan geen belastingaangiften in te dienen en het nettobedrag van de BTW niet te voldoen, indien hun in Oostenrijk behaalde jaaromzet lager is dan 22 000 EUR, en in dat geval ervan uitgaat dat het bedrag aan verschuldigde BTW gelijk is aan de aftrekbare BTW, en voor de toepassing van de vereenvoudigde regeling als voorwaarde stelt dat de Oostenrijkse BTW in de facturen of in de als zodanig dienst doende documenten niet wordt vermeld;

— verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Voor het internationaal personenvervoer door belastingplichtigen die in andere lidstaten of in derde landen zijn gevestigd, geldt in Oostenrijk sedert 1 april 2002 een vereenvoudigde regeling. Deze belastingplichtigen behoeven geen aangifte in te dienen en het nettobedrag van de BTW niet te betalen, indien hun in Oostenrijk behaalde jaaromzet nog geen 22 000 EUR bedraagt. In die regeling wordt ervan uitgegaan dat in dit geval het bedrag aan verschuldigde BTW gelijk is aan de aftrekbare BTW. Tevens mogen de belastingplichtigen die van deze vereenvoudigde regeling gebruik maken, de Oostenrijkse BTW in hun facturen of in de als zodanig dienst doende documenten niet vermelden.

Deze regeling strookt niet met richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 („Zesde BTW-richtlijn”) en beschikking 2001/242/EG van de Raad van 19 mei 2001.

De Commissie stelt dat die richtlijn weliswaar in de mogelijkheid van de forfaitaire regelingen voor kleine ondernemingen voorziet, maar dat het door de Oostenrijkse regeling toegepaste begrip „kleine onderneming” — omzet in Oostenrijk minder dan 22 000 EUR — niet overeenkomt met het uniform uit te leggen gemeenschapsrechtelijke begrip van „kleine ondernemingen”. Verder is niet bewezen dat de Oostenrijkse forfaitaire regeling niet tot een belastingvermindering leidt, die verder gaat dan de vereenvoudiging die artikel 24, lid 1, van die richtlijn beoogt toe te staan. Dat de overige verplichtingen inzake factureren, belastingaangifte en boekhouding niet behoeven te worden nagekomen, is voorts het formele aspect van de te ingrijpende vereenvoudiging.

De Commissie beweert dat de strijdige Oostenrijkse regeling ook niet op basis van voornoemde beschikking van de Raad kan worden aanvaard. Bij die beschikking wordt de Republiek

Oostenrijk weliswaar gemachtigd om van 1 januari 2001 tot en met 31 december 2005 het internationaal personenvervoer verricht door niet in Oostenrijk gevestigde belastingplichtigen met behulp van niet in Oostenrijk ingeschreven motorvoertuigen in afwijking van het bepaalde in artikel 11 van voornoemde richtlijn te belasten, maar aan die uitzondering wordt uitdrukkelijk de voorwaarde verbonden dat de in Oostenrijk afgelegde afstand moet worden belast op basis van een belastbaar gemiddelde per persoon en per kilometer.

(¹) PB L 145, blz. 1.

Beroep, op 22 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-183/05)

(2005/C 182/42)

(Procestaal: Engels)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 2005 beroep ingesteld tegen Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Van Beek als gemachtigde, bijgestaan door M. Wemaëre, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

— vast te stellen dat Ierland de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 12, lid 2, en artikel 13, lid 1, sub b, van richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (¹) en het Verdrag, door de omzetting in Iers recht van artikel 12, lid 2, en artikel 13, lid 1, sub b, van deze richtlijn te beperken tot de diersoorten van bijlage IV bij deze richtlijn die in Ierland voorkomen;

— vast te stellen dat Ierland, door niet alle specifieke maatregelen te nemen die nodig zijn om het door artikel 12, lid 1, van richtlijn 92/43/EEG vereiste systeem van strikte bescherming effectief om te zetten, de krachtens dit artikel 12, lid 1, van deze richtlijn en het Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— vast te stellen dat Ierland, door Ierse wettelijke bepalingen te handhaven die in strijd zijn met de artikelen 12, lid 1, en 16 van richtlijn 92/43/EEG, de krachtens deze artikelen 12, lid 1, en 16 van deze richtlijn en het Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt dat Ierland de krachtens richtlijn 92/43/EEG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen wegens:

- onvolledige omzetting van artikel 12, lid 2, van richtlijn 92/43/EEG (habitatrichtlijn) in Iers recht, voorzover deze bepaling het in bezit hebben, vervoeren, verhandelen of ruilen en het te koop of in ruil aanbieden van de diersoorten van bijlage IV, sub a, bij deze richtlijn slechts verbiedt voor de soorten die in Ierland voorkomen;
- onvolledige omzetting van artikel 12, lid 1, van de habitatrichtlijn in Ierland, voorzover Ierland niet alle specifieke maatregelen heeft genomen die nodig zijn om werkelijk een systeem van strikte bescherming in te stellen van de in bijlage IV, sub a, vermelde diersoorten die in Ierland voorkomen;
- onjuiste omzetting van de artikelen 12, lid 1, en 16 van de habitatrichtlijn, omdat er een parallel stelsel van afwijkingen bestaat dat onverenigbaar is met de strekking en de toepassingsvoorwaarden van artikel 16 en dat ertoe leidt dat Ierland de krachtens artikel 12, lid 1, op hem rustende verplichting schendt tot instelling en handhaving van een systeem van strikte bescherming van de in bijlage IV, sub a, bij de richtlijn vermelde diersoorten.

(¹) PB L 206, van 22.7.1992, blz. 7.

Beroep, op 26 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-185/05)

(2005/C 182/43)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 26 april 2005 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door B. Schima en F. Amato, leden van de juridische dienst van de Commissie.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Italiaanse Republiek,

door een regeling in stand te houden zoals die van artikel 9, leden 3 en 4, van decreto legislativo nr. 344 van 1999, waarin is bepaald dat de exploitant van een installatie

waarin gevaarlijke stoffen aanwezig zijn, met de exploitatie mag beginnen zonder dat de autoriteit die het veiligheidsrapport moet beoordelen, haar conclusies over het onderzoek van het veiligheidsrapport uitdrukkelijk aan de exploitant heeft meegedeeld,

door een regeling in stand te houden zoals die van artikel 21, lid 3, van decreto legislativo nr. 344 van 1999, op grond waarvan de bevoegde autoriteit niet verplicht is te verbieden dat met de exploitatie wordt begonnen indien de maatregelen die de exploitant voornemens is te treffen ter voorkoming van zware ongevallen of ter beperking van de gevolgen daarvan, duidelijk onvoldoende blijken te zijn,

door geen bindende regeling vast te stellen waarin is bepaald dat de inspecties zodanig dienen te zijn opgezet dat een planmatig en systematisch onderzoek van de in de inrichting gebruikte systemen van technische, organisatorische en bedrijfskundige aard kan worden uitgevoerd om na te gaan of de exploitant kan aantonen dat hij, gelet op de activiteiten in de inrichting, passende maatregelen heeft getroffen om zware ongevallen te voorkomen en om na te gaan of de exploitant kan aantonen dat hij in passende middelen heeft voorzien om de gevolgen van zware ongevallen op en buiten het bedrijfsterrein te beperken,

en door geen regeling vast te stellen waarin is bepaald dat met de inspecties kan worden verzekerd dat de gegevens en informatie, vervat in het veiligheidsrapport of in een ander ingediend rapport, de situatie in de inrichting trouw weergeven,

de krachtens de artikelen 9, lid 4, 17, lid 1, en 18, lid 1, eerste, tweede en derde streepje, van richtlijn 96/82 (¹) op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2. de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, bepaalt dat de exploitant van een inrichting waarin gevaarlijke stoffen aanwezig zijn, bij de bevoegde autoriteit een veiligheidsrapport moeten indienen. De Italiaanse republiek heeft de richtlijn omgezet bij decreto legislativo nr. 334 van 17 augustus 1999.

De Commissie betoogt om te beginnen dat de exploitant ingevolge artikel 9, lid 4, van de richtlijn niet zonder uitdrukkelijke toestemming van de bevoegde autoriteit met de exploitatie mag beginnen.

Het decreto legislativo staat de exploitant echter toe met de exploitatie aan te vangen zonder dat de bevoegde autoriteit uitdrukkelijk haar eigen conclusies over het onderzoek van het veiligheidsrapport heeft meegedeeld.

Vervolgens is de bevoegde autoriteit blijkens artikel 17, lid 1, van de richtlijn verplicht de exploitatie te verbieden indien de maatregelen die de exploitant voornemens is te treffen ter voorkoming van zware ongevallen of ter beperking van de gevolgen daarvan duidelijk onvoldoende blijken te zijn.

Het decreto legislativo lijkt de bevoegde autoriteit echter vrij te stellen van een deze verplichting.

Ten slotte moeten de lidstaten ingevolge artikel 18, lid 1, van de richtlijn een bindende regeling vaststellen waarin is voorzien in inspecties die zodanig dienen te zijn opgezet dat een planmatig en systematisch onderzoek van de in de inrichting gebruikte systemen van technische, organisatorische en bedrijfskundige aard kan worden uitgevoerd om na te gaan of de exploitant kan aantonen dat hij, gelet op de activiteiten in de inrichting, passende maatregelen heeft getroffen om zware ongevallen te voorkomen en om na te gaan of de exploitant kan aantonen dat hij in passende middelen heeft voorzien om de gevolgen van zware ongevallen op en buiten het bedrijfsterrein te beperken. Bovendien, nog steeds ingevolge artikel 18, lid 1, van de richtlijn, moeten de lidstaten een regeling vaststellen waarin is bepaald dat met de inspecties kan worden verzekerd dat de gegevens en informatie, vervat in het veiligheidsrapport of in een ander ingediend rapport, de situatie in de inrichting trouw weergeven.

Het decreto legislativo heeft deze voorschriften echter niet omgezet, maar heeft zich ertoe beperkt te verwijzen naar een later uitvoeringsdecreet dat echter tot op heden niet blijkt te zijn vastgesteld.

In het licht van het voorgaande meent de Commissie dus dat de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 9, lid 4, 17, lid 1, en 18, lid 1, eerste, tweede en derde streepje, van de richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

(¹) PB L 10 van 14.01.1997, blz.13.

Verzoek van de Centrale Raad van Beroep van 22 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen K. Tas-Hagen en R.A. Tas en de Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad

(Zaak C-192/05)

(2005/C 182/44)

(Procestaal: Nederlands)

De Centrale Raad van Beroep Nederland heeft bij beschikking van 22 april 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van

Justitie op 29 april 2005, in het geding tussen K. Tas-Hagen en R.A. Tas en de Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad. het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Verzet het gemeenschapsrecht, in het bijzonder artikel 18 EG, zich tegen een nationale regeling volgens welke, in omstandigheden als die van het hoofdgeding, de toekenning van een uitkering ten behoeve van burgeroorlogsslachtoffers wordt geweigerd op de uitsluitende grond dat de belanghebbende, die de nationaliteit van de betrokken lidstaat heeft, bij de indiening van de aanvraag niet woonachtig is op het grondgebied van deze lidstaat, maar op het grondgebied van een andere lidstaat.

Beroep, op 2 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-194/05)

(2005/C 182/45)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 mei 2005 beroep ingesteld tegen de Italiaanse Republiek door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Konstantinidis, lid van de Juridische dienst van de Commissie, en G. Bambara, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- 1) vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, voorzover ingevolge artikel 10 van wet nr. 93/2001 en artikel 1, punten 17 en 19, van wet nr. 443/2001 van de werkingssfeer van de nationale afvalstoffenregeling worden uitgesloten aarde en steengruis afkomstig van graafwerken en bestemd voor daadwerkelijk hergebruik in aanaardingen, opvullingen, ophogingen en vermalingen, met uitsluiting van materialen die afkomstig zijn van vervuilde sites en gesaneerde gebieden met een concentratie van vervuilde stoffen die boven de in de toepasselijke voorschriften vastgestelde tolerantiegrenzen ligt, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 1, sub a, van richtlijn 75/442/EEG (¹) betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EG (²);
- 2) de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat de Italiaanse Republiek, voorzover zij aarde en steengruis afkomstig van graafwerken en bestemd voor daadwerkelijk hergebruik in aanaardingen, opvullingen, ophogingen en vermalingen, van de werkingssfeer van de nationale afvalstoffenregeling heeft uitgesloten, de krachtens artikel 1, sub a, van richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EG, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.07.1975, blz. 39.

⁽²⁾ PB L 78 van 26.03.1991, blz. 32.

Beroep, op 2 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-195/05)

(2005/C 182/46)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 mei 2005 beroep ingesteld tegen de Italiaanse Republiek door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Konstantinidis, lid van de Juridische dienst van de Commissie, en G. Bambara, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- 1) vast te stellen dat de Italiaanse Republiek de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 1, sub a, van richtlijn 75/442/EEG ⁽¹⁾ betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EG ⁽²⁾, door operationele richtsnoeren te hebben uitgevaardigd die over het hele nationale grondgebied gelden, en in het bijzonder zijn toegelicht door middel van de circulaire van 28 juni 1998 van het ministerie van Milieu en de circulaire van 22 juli 2002 van het ministerie van Volksgezondheid, waarbij voor de productie van diervoer bestemde resten van de voedingsindustrie van de werkingssfeer van de nationale afvalstoffenregeling worden uitgesloten, alsmede door bij

artikel 23 van wet nr. 179 van 31 juli 2002 van de werkingssfeer van deze regeling te hebben uitgesloten resten van de bereiding in keukens van allerlei vaste, gekookte en rauwe voedingswaren die niet in het circuit van de voedingsdistributie zijn opgenomen, en bestemd zijn voor opvangcentra van huisdieren;

- 2) de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 1, sub a, van de afvalstoffenrichtlijn 75/442/EEG, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EG, op haar rustende verplichtingen niet nagekomen, voorzover zij over het gehele grondgebied geldende operationele richtsnoeren heeft uitgevaardigd waardoor voor de productie van diervoer bestemde resten van de voedingsindustrie van de werkingssfeer van de nationale afvalstoffenregeling worden uitgesloten, en zij ook de resten van de bereiding in keukens van allerlei vaste, gekookte en rauwe voedingswaren die niet in het circuit van de voedingsdistributie zijn opgenomen, en bestemd zijn voor opvangcentra van huisdieren, van deze werkingssfeer heeft uitgesloten.

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.07.1975, blz. 39.

⁽²⁾ PB L 78 van 26.03.1991, blz. 32.

Verzoek van het Finanzgericht München van 18 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Sachsenmilch AG en Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Zaak C-196/05)

(2005/C 182/47)

(Procestaal: Duits)

Het Finanzgericht München heeft bij beschikking van 18 april 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 4 mei 2005, in het geding tussen Sachsenmilch AG en Oberfinanzdirektion Nürnberg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Moet de gecombineerde nomenclatuur (GN) in de versie van bijlage I bij verordening (EG) nr. 1789/2003 ⁽¹⁾ van 11 september 2003 tot wijziging van bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 ⁽²⁾ van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 281) aldus worden uitgelegd, dat pizza-kaas (mozzarella) die na productie gedurende één à twee weken bij 2 tot 4 °C heeft gelegen, onder postonderverdeling 0406 10 moet worden ingedeeld?
- 2) Kan bij het onderzoek, of het om verse kaas in de zin van GN-postonderverdeling 0406 10 gaat, bij ontbreken van een communautaire regeling, van organoleptische kenmerken worden uitgegaan?

⁽¹⁾ PB L 281, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 256, blz. 1.

uitleening niet afhankelijk wordt gesteld van enige vergunning of vergoeding indien minstens 18 maanden zijn verstreken sinds het distributierecht voor het eerst is uitgeoefend, of, indien het distributierecht niet is uitgeoefend, minstens 24 maanden zijn verstreken sinds de totstandbrenging van deze werken.

Volgens de Commissie schendt het genoemde artikel van wet nr. 633/41, door alle openbare bibliotheken en discotheken van betaling van de vergoeding vrij te stellen, zowel lid 2 als lid 3 van artikel 5 van richtlijn 92/100/EEG. Voorzover niet is voldaan aan de voorwaarden om aan openbare instellingen een afwijking van het exclusieve uitleenrecht te verlenen, levert deze bepaling eveneens schending van artikel 1 van deze richtlijn op.

⁽¹⁾ PB L 346 van 27.11.1992, blz. 61.

Beroep, op 4 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-198/05)

(2005/C 182/48)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 mei 2005 beroep ingesteld tegen de Italiaanse Republiek door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door W. Wils en L. Pignataro als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- 1) vast te stellen dat de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 1 en 5 van richtlijn 92/100/EEG van 19 november 1992 ⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, aangezien alle categorieën van voor het publiek toegankelijke instellingen in de zin van de richtlijn van het openbare uitleenrecht worden vrijgesteld;
- 2) de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt vast dat artikel 69, eerste alinea, sub b, van wet nr. 633/41 alle openbare bibliotheken en discotheken van het uitleenrecht vrijstelt, voorzover hierin wordt bepaald dat de

Verzoek van het Hof van Beroep te Brussel van 28 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Europese Gemeenschap en Belgische Staat

(Zaak C-199/05)

(2005/C 182/49)

(Procestaal: Frans)

Het Hof van Beroep te Brussel heeft bij beschikking van 28 april 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 9 mei 2005, in het geding tussen Europese Gemeenschap en Belgische Staat, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Dient artikel 3, tweede alinea, van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, waarin is bepaald dat de regeringen van de lidstaten passende maatregelen treffen tot kwijtschelding of teruggave van het bedrag der indirecte belastingen en van belastingen op de verkoop, aldus te worden uitgelegd dat het van toepassing is op een evenredig recht dat wordt geheven over de in alle zaken gewezen arresten en vonnissen van de hoven en rechtbanken, houdende veroordeling of vereffening gaande over sommen en roerende waarden?

2) Dient artikel 3, derde alinea, van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, waarin is bepaald dat geen enkele vrijstelling wordt verleend voor eenvoudige vergoedingen voor diensten van openbaar nut, aldus te worden uitgelegd dat een heffing, bij het einde van het geding opgelegd aan de partij die in het ongelijk is gesteld en tot betaling van een bepaald bedrag is veroordeeld, louter de vergoeding van een dienst van openbaar nut is?

Verzoek van de High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, van 18 maart 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation en Commissioners of Inland Revenue

(Zaak C-201/05)

(2005/C 182/50)

(Procestaal: Engels)

De High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division heeft bij beschikking van 18 maart 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 mei 2004, in het geding tussen The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation en Commissioners of Inland Revenue, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Verzet artikel 43 EG of artikel 56 EG zich ertegen dat een lidstaat bepalingen handhaaft en toepast die:

- i) dividenden die een in die lidstaat gevestigde vennootschap (hierna: „de ingezetene vennootschap”) ontvangt van andere ingezetene vennootschappen, vrijstellen van vennootschapsbelasting, maar die
- ii) dividenden die de ingezetene vennootschap ontvangt van een in een andere lidstaat gevestigde vennootschap, in het bijzonder van een door haar gecontroleerde vennootschap die in haar lidstaat van vestiging onderworpen is aan een lagere belasting („gecontroleerde vennootschap”), onderwerpen aan vennootschapsbelasting na, ter voorkoming van dubbele heffing, verrekening van de over het dividend geheven bronbelasting en van de door de gecontroleerde vennootschap over haar winst betaalde basisbelasting?

2. Verzetten de artikelen 43 EG, 49 EG of 56 EG zich tegen een nationale belastingregeling als in het hoofdgeding aan de orde is, die vóór 1 juli 1997:

- i) bepaalde dividenden, die een in een lidstaat gevestigde verzekeringsmaatschappij ontving van een in een andere lidstaat gevestigde vennootschap („niet-ingezetene vennootschap”), onderwierp aan vennootschapsbelasting, maar
- ii) de ingezetene verzekeringsmaatschappij de keuze liet om desbetreffende dividenden die zij van een in dezelfde lidstaat gevestigde vennootschap ontving, niet onder de vennootschapsbelasting te brengen, met als gevolg dat een maatschappij die deze keuze had gemaakt, niet kon verzoeken om betaling van het belastingkrediet waarop zij anders recht had gehad?

3. Verzetten de artikelen 43 EG, 49 EG of 56 EG zich tegen een nationale belastingregeling als in het hoofdgeding aan de orde is, die:

- a) een ingezetene vennootschap onder bepaalde omstandigheden belast voor de winst van een in een andere lidstaat gevestigde gecontroleerde vennootschap in de zin van vraag 1, sub ii, en
- b) de naleving van bepaalde voorwaarden vereist wanneer de ingezetene vennootschap geen vrijstelling aanvraagt of kan aanvragen en belasting betaalt over de winst van gecontroleerde maatschappij, en
- c) de naleving van nadere voorwaarden vereist wanneer de ingezetene vennootschap gebruik wil maken van vrijstelling van deze belasting?

4. Maakt het voor de beantwoording van de eerste, de tweede of de derde vraag verschil of de gecontroleerde vennootschap (in de eerste en de derde vraag) of de niet-ingezetene vennootschap (in de tweede vraag) in een derde land is gevestigd?

5. Wanneer een lidstaat de in de eerste, de tweede en de derde vraag uiteengezette maatregelen vóór 31 december 1993 heeft genomen en die maatregelen later in de in deel C van deze bijlage beschreven zin heeft gewijzigd, en wanneer deze gewijzigde maatregelen door artikel 56 EG verboden beperkingen vormen, moeten deze beperkingen dan worden beschouwd als op 31 december 1993 niet bestaande beperkingen in de zin van artikel 57 EG?

6. Ingeval een van de in de eerste, de tweede en de derde vraag genoemde maatregelen in strijd is met een van de aldaar genoemde gemeenschapsbepalingen en de ingezetene vennootschap en/of de gecontroleerde vennootschap een van de volgende vorderingen instellen:

- i) een vordering tot terugbetaling van de vennootschapsbelasting die in de in de eerste, de tweede en de derde vraag vermelde omstandigheden onrechtmatig van de ingezeten vennootschap is geheven (of een vordering wegens het verlies van het genot van de ter zake betaalde geldsom);
- ii) een vordering tot terugbetaling en/of compensatie in verband met verliezen, verrekeningen en kosten die door de ingezeten vennootschap zijn aangewend (of door andere in dezelfde lidstaat gevestigde vennootschappen van dezelfde groep aan de ingezeten vennootschap zijn doorgegeven) om de belastingdruk als gevolg van de in de eerste, de tweede en de derde vraag bedoelde maatregelen op te heffen of te vermindern, wanneer die verliezen, verrekeningen en kosten voor andere doeleinden hadden kunnen dienen of ter verrekening in komende periodes hadden kunnen worden gebruikt;
- iii) een vordering tot vergoeding van de kosten, verliezen, uitgaven en schulden die zijn ontstaan in verband met de naleving van de in de derde vraag bedoelde nationale regeling;
- iv) wanneer een gecontroleerde vennootschap aan de ingezeten vennootschap, als alternatief voor de betaling van de in de derde vraag bedoelde belasting door de ingezeten vennootschap, reserves heeft uitgekeerd om te voldoen aan de vereisten van nationaal recht, en voor de gecontroleerde vennootschap daarbij kosten, uitgaven en schulden zijn ontstaan, die zij had kunnen vermijden indien zij deze reserves voor andere doeleinden had kunnen gebruiken, een vordering tot vergoeding van deze kosten, uitgaven en schulden;
- moeten deze vorderingen dan worden beschouwd als:
- een vordering tot terugbetaling van onrechtmatig geheven bedragen, die ontstaat als gevolg van en accessoir is aan de schending van de voormelde gemeenschapsrechtelijke bepalingen, of
- een vordering tot compensatie of schadevergoeding, van dien aard dat moet worden voldaan aan de voorwaarden van het arrest van 5 maart 1996, Brasserie du pêcheur en Factortame (C 46/93 en C 48/93, Jurispr. blz. I 1029), of
- een vordering tot betaling van een bedrag overeenkomend met een onrechtmatig geweigerd voordeel?
7. Indien het antwoord op een onderdeel van de zesde vraag luidt dat de vordering een vordering tot betaling van een bedrag overeenkomend met een onrechtmatig geweigerd voordeel is:
- a) is een dergelijke vordering dan een gevolg van of accessoir aan het door voormelde gemeenschapsbepalingen verleende recht, of
- b) moet worden voldaan aan de verhaalsvoorwaarden neergelegd in het arrest Brasserie du Pêcheur en Factortame (reeds aangehaald), of
- c) moet aan andere voorwaarden worden voldaan?
8. Maakt het voor het antwoord verschil of naar nationaal recht de in de zesde vraag bedoelde vorderingen zijn ingediend als vorderingen tot terugbetaling, dan wel zijn of moeten worden ingediend als schadevorderingen?
9. Welk advies zou het Hof in deze zaken eventueel kunnen geven over de omstandigheden die de nationale rechter in aanmerking moet nemen bij de beoordeling of zich een voldoende ernstige schending in de zin van het arrest Brasserie du Pêcheur en Factortame (reeds aangehaald) voordoet, en in het bijzonder of de schending, gelet op de stand van de rechtspraak van het Hof betreffende de uitlegging van de relevante gemeenschapsbepalingen, te rechtvaardigen was?
10. Kan er in beginsel sprake zijn van een direct causaal verband (in de zin van het arrest Brasserie du Pêcheur en Factortame, reeds aangehaald) tussen een schending van de artikelen 43 EG, 49 EG en 56 EG en de verliezen van de in zesde vraag (i tot en met iv) omschreven categorie, die volgens de gelaedeerden uit die schending voortvloeien? Zo ja, welk advies zou het Hof in deze zaken eventueel kunnen geven over de omstandigheden die de nationale rechter in aanmerking moet nemen bij de beoordeling of er sprake is van een dergelijk direct causaal verband?
11. Kan de nationale rechter bij de bepaling van het verlies of de schade waarvoor vergoeding kan worden verleend, in aanmerking nemen of de gelaedeerden zich redelijke inspanningen hebben getroost om hun verlies te voorkomen of te beperken, in het bijzonder door het aanwenden van rechtsmiddelen in het kader waarvan had kunnen worden vastgesteld dat de nationale bepalingen (wegens de toepassing van belastingverdragen) niet de in de eerste, de tweede en de derde vraag uiteengezette verplichtingen meebrengen?
12. Is de opvatting van partijen in de relevante periodes over de werking van de belastingverdragen van invloed op het antwoord op de elfde vraag?

Verzoek van de Special Commissioners van 3 mei 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Vodafone 2 en Her Majesty's Revenue and Customs

(Zaak C-203/05)

(2005/C 182/51)

(Procestaal: Engels)

De Special Commissioners hebben bij beschikking van 3 mei 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 9 mei 2005, in het geding tussen Vodafone 2 en Her Majesty's Revenue and Customs, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Verzetten de artikelen 43 EG, 49 EG en/of artikel 56 EG zich tegen een nationale belastingregeling als in het hoofdgeding aan de orde is, die in bepaalde omstandigheden voorziet in de heffing van belasting van een in die lidstaat gevestigde vennootschap („ingezeten vennootschap”) over de winst van een door haar gecontroleerde vennootschap („gecontroleerde vennootschap”), die in een andere lidstaat is gevestigd en aldaar onderworpen is aan een lagere belasting, en die in het bijzonder:

- 1.1 voorziet in deze heffing, tenzij de ingezeten vennootschap kan aantonen dat een vrijstelling van die regeling op de gecontroleerde vennootschap van toepassing is;
- 1.2 voorziet in vrijstellingen van de heffing van deze belasting, maar onder voorwaarden die ruimte voor onzekerheid laten, of bij de oprichting van de gecontroleerde vennootschap of later in de praktijk aanspraak op vrijstelling kan worden gemaakt;
- 1.3 de naleving van bepaalde voorwaarden vereist wanneer de ingezeten vennootschap geen vrijstelling aanvraagt of niet kan aanvragen en belasting betaalt over de winst van de gecontroleerde vennootschap;
- 1.4 de naleving van bepaalde voorwaarden vereist wanneer de ingezeten vennootschap vrijstelling van die belasting wil verkrijgen, waartoe de verplichting kan behoren om voor al haar gecontroleerde vennootschappen de toepassing van de regeling te overwegen en te onderzoeken en vervolgens elk jaar toezicht te houden op de activiteiten van elke van de door haar gecontroleerde vennootschappen om ervoor te zorgen dat de voorwaarden voor vrijstelling vervuld blijven;
- 1.5 in ieder geval de ingezeten vennootschap (mogelijk aanzienlijke) administratieve lasten en kosten oplegt, waarbij de genoemde consequenties in geen geval gelden voor een vennootschap die is gevestigd in de lidstaat waar de ingezeten vennootschap is gevestigd?

2. Maakt het voor de beantwoording van de vraag sub 1 verschil of:

- 2.1 de gecontroleerde vennootschap slechts geringe activiteiten in haar lidstaat van vestiging uitoefent;
- 2.2 slechts een gering gedeelte van de winst van de gecontroleerde vennootschap in haar lidstaat van vestiging aan belasting is onderworpen;
- 2.3 de gecontroleerde vennootschap is opgericht als onderdeel van een kunstmatige constructie om belasting te ontwijken, en, zo ja, bij welke aanwijzingen kan van een dergelijke kunstmatige constructie worden gesproken?

3. Zijn er omstandigheden waarin:

- 3.1 de ingezeten vennootschap zich niet kan beroepen op de uit artikel 43 EG en/of artikel 56 EG voortvloeiende rechten, of
- 3.2 voor de ingezeten vennootschap geen rechten uit artikel 43 EG en/of artikel 56 EG voortvloeiende rechten ontstaan, omdat het beroep op of het ontstaan van deze rechten misbruik van deze rechten zou zijn? Indien er dergelijke omstandigheden zijn, welk advies zou het Hof eventueel kunnen geven over de vraag hoe de Special Commissioners in de feitelijke context van deze zaak moeten bepalen of er sprake is van dergelijke omstandigheden dan wel of er sprake is van misbruik?

4 Verzetten de artikelen 56 EG en 58, lid 1, sub a, EG en verklaring nr. 7 bij het Verdrag van Maastricht zich tegen een nationale belastingregeling als in het hoofdgeding aan de orde is, wanneer op een of meer vrijstellingen van de toepassing van die regeling aanspraak had kunnen worden gemaakt, indien die regeling niet met ingang van 1 januari 1994 was gewijzigd?

5. Verzetten de artikelen 43 EG, 49 EG en/of 56 EG zich tegen een nationale belastingregeling als in het hoofdgeding aan de orde is, wanneer die regeling niet van toepassing zou zijn indien de ingezeten vennootschap de gecontroleerde vennootschap met kredieten in plaats van met eigen kapitaal financierde?

6. Verzetten de artikelen 43 EG, 49 EG en/of 56 EG zich tegen een nationale belastingregeling als in het hoofdgeding aan de orde is, wanneer op een of meer vrijstellingen van de toepassing van deze regeling aanspraak had kunnen worden gemaakt indien het inkomen van de gecontroleerde vennootschap in de andere lidstaat:

- 6.1 afkomstig was geweest uit bronnen binnen deze lidstaat en niet uit een andere lidstaat of andere gebieden, dan wel
- 6.2 uit dividendinkomsten in plaats van uit rente-inkomsten van dezelfde vennootschap had bestaan?

Verzoek van het tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy van 14 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Fabien Nemeč en Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est

(Zaak C-205/05)

(2005/C 182/52)

(Procestaal: Frans)

Het tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy heeft bij beschikking van 14 april 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 mei 2005, in het geding tussen Fabien Nemeč en Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Heeft de CRAM du Nord-Est, door bij de berekening van de aan Nemeč krachtens artikel 41 van wet nr. 98-1194 van 23 december 1998 toegekende uitkering voor asbestarbeiders op grond van het bepaalde in artikel 2 van het toepassingsdecreet van wet nr. 99/247 van 29 maart 1999 en circulaire 2SS/4B/99 nr. 332 van 9 juni 1999 geen rekening te houden met het door Nemeč in België ontvangen loon, op de grond dat dit loon niet was onderworpen aan premieplicht ingevolge artikel L 242-1 van de Franse Code de la sécurité sociale, in strijd met de belangen van de betrokkene een voor deze nadelige beslissing genomen welke een belemmering van het vrije verkeer, geformuleerd in artikel 39 van het Verdrag, een schending van verordening (EG) nr. 883/2004⁽¹⁾ of een schending van artikel 15 van verordening (EEG) nr. 574/72⁽²⁾ oplevert?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB L 166 blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EEG) nr. 1408/71, betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 74 blz. 1).

Beroep, op 11 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-207/05)

(2005/C 182/53)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 mei 2005 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door V. Di Bucci en L. Pignataro als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijnen alle nodige maatregelen te nemen om de bij beschikking 2003/193/EG van de Commissie van 5 juni 2002 inzake de steunmaatregel betreffende belastingvrijstellingen en leningen tegen gunstige voorwaarden die Italië heeft verstrekt ten gunste van nutsbedrijven waarin de overheid een meerderheidsdeelneming heeft, C 27/99 (ex NN 69/98)⁽¹⁾, onwettig en onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaarde steun van de begunstigden terug te vorderen, althans door deze maatregelen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens de artikelen 3 en 4 van deze richtlijn en het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De beschikking verplicht de Italiaanse Republiek, alle nodige maatregelen te nemen om de krachtens de in die beschikking onderzochte regelingen reeds onwettig betaalde steun van de begunstigden terug te vorderen, en de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving mee te delen welke maatregelen het heeft genomen om eraan te voldoen.

Italië heeft niet de nodige maatregelen genomen en ze in ieder geval niet aan de Commissie meegedeeld. Evenmin heeft het aangevoerd dat de uitvoering van de beschikking volstrekt onmogelijk is. Recente wetgevende initiatieven hebben geleid tot het verder verlengen van de terugvorderingstermijnen, en zijn dus niet geschikt om een onmiddellijke uitvoering van de beschikking te verzekeren. Bovendien heeft de Commissie steeds loyaal met Italië samengewerkt.

⁽¹⁾ PB L 77 van 24.3.2003, blz. 21.

Hogere voorziening, op 17 mei 2005 ingesteld door Sergio Rossi SpA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 1 maart 2005 in zaak T-169/03, Sergio Rossi SpA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak C- 214/05 P)

(2005/C 182/54)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 mei 2005 hogere voorziening ingesteld door Sergio Rossi SpA, vertegenwoordigd door A. Ruo, advocaat te Alicante (Spanje), tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 1 maart 2005 in zaak Sergio Rossi SpA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. het bestreden en litigieuze arrest volledig te vernietigen wegens schending van de artikelen 8 en 73 van verordening nr. 40/94 ⁽¹⁾ van der Raad en van de artikelen 44, lid 1, en 81 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van eerste aanleg;
2. subsidiair, het bestreden arrest ten dele te vernietigen, namelijk alleen voorzover het betrekking heeft op de inschrijving van het merk SISSI ROSSI voor waren als „leder en kunstleder”;
3. nog meer subsidiair, het recht op overlegging van bewijzen te erkennen, het bestreden arrest volledig te vernietigen en de zaak naar het Gerecht van eerste aanleg terug te wijzen voor het onderzoeken van de niet-ontvankelijk verklaarde bewijzen, of, subsidiair, krachtens het in artikel 73 van verordening nr. 40/94 van de Raad geformuleerde recht om te worden gehoord, de zaak naar de kamer van beroep van het BHIM terug te wijzen voor het bepalen van een termijn om te worden gehoord;
4. verweerder als in het ongelijk gestelde partij krachtens artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 2 mei 1991 te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat het bestreden arrest de volgende regels schendt:

1. Artikel 81 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van eerste aanleg voorzover het arrest geen motivering bevat met betrekking tot de primaire vordering van het beroepschrift.
2. Artikel 44 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van eerste aanleg voorzover de door verzoekster

aangeboden bewijzen, die haars inziens hadden moeten worden aanvaard, niet-ontvankelijk zijn verklaard; subsidiair moet worden geoordeeld dat inbreuk is gemaakt op artikel 73 van verordening nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk doordat verzoekster in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM niet is gehoord over de redenen waarom de conflicterende waren al dan niet soortgelijke waren zijn.

3. Artikel 8 van verordening nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk omdat moet worden aangenomen dat de merken Miss Rossi en Sissi Rossi niet naast elkaar kunnen bestaan Waren als „damestassen” en „dameesschoeisel” moeten immers als op elkaar gelijkend en de conflicterende merken als overeenstemmend worden beschouwd. Wegens de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren moet worden aangenomen dat er gevaar van verwarring van die merken in de zin van dit artikel bestaat.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, van 14.1.1994, blz. 1)

Beroep, op 17 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-218/05)

(2005/C 182/55)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 mei 2005 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door K. Simonsson en C. Loggi als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2002 betreffende de invoering van een communautair monitoring en informatiesysteem voor de zeescheepvaart en tot intrekking van richtlijn 93/75/EEG van de Raad ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 29 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 5 februari 2004 verstreken.

(¹) PB L 208 van 5.8.2002, blz. 10.

Beroep, op 18 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje

(Zaak C-219/05)

(2005/C 182/56)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 mei 2005 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Recchia als gemachtigde, J. Rivas-Andrés en J. Gutiérrez Gisbert, abogados, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door het stedelijk afvalwater van Sueca, de deelgemeenten ervan en bepaalde gemeenten van La Ribera (Valencia) niet aan een adequate behandeling te onderwerpen alvorens het in een als kwetsbaar aangemerkt gebied te lozen, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op hem rusten krachtens de artikelen 3, 4 en 5, lid 2, van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (¹);
2. het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

— Niet-nakoming van de krachtens artikel 3 van bovengenoemde richtlijn op het Koninkrijk Spanje rustende verplichtingen:

Volgens deze bepaling moeten de lidstaten ervoor zorgen dat er voor agglomeraties met meer dan 10 000 inwonerequivalenten uiterlijk op 31 december 1998 opvangsystemen aanwezig zijn voor stedelijk afvalwater dat wordt geloosd in ontvangende wateren die worden beschouwd als „kwetsbare gebieden”. Zowel de agglomeratie Sueca als het grootste deel van de agglomeraties van het gewest La Ribera in de provincie Valencia heeft een bevolking van meer dan 10 000 inwonerequivalenten; in beide gevallen wordt het afvalwater in een als „kwetsbaar” aangemerkt gebied geloosd. Er zijn evenwel nog geen opvangsystemen voor al het stedelijk afvalwater van deze agglomeraties geïnstalleerd.

— Niet-nakoming van de krachtens de artikelen 4 en 5 van de richtlijn op het Koninkrijk Spanje rustende verplichtingen:

Volgens deze twee bepalingen moet stedelijk afvalwater van agglomeraties met meer dan 10 000 inwonerequivalenten dat in kwetsbare gebieden wordt geloosd, uiterlijk op 31 december 1998 worden onderworpen aan een behandeling die verder gaat dan een secundaire behandeling. Niet al het stedelijk afvalwater van Sueca wordt evenwel aan een dergelijke behandeling onderworpen voordat het in een kwetsbaar gebied in zee wordt geloosd. Het grootste deel van het afvalwater van de agglomeraties van het gewest La Ribera, dat in hetzelfde kwetsbare gebied wordt geloosd, wordt evenmin vooraf aan een adequate behandeling onderworpen. De deelgemeenten van de kustgemeente Sueca (El Perelló, Las Palmeres, Mareny de Barraquetes, Playa del Rey en Boga de Mar), die in de zomer ongeveer 37 000 tot 51 000 inwoners tellen, passen enkel een secundaire behandeling toe op hun water alvorens dit in hetzelfde kwetsbare gebied te lozen.

(¹) PB L 135 van 30.05.1991, blz. 40.

Verzoek van het Bayerische Verwaltungsgericht München van 4 mei 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Daniel Halbritter en Freistaat Bayern

(Zaak C-227/05)

(2005/C 182/57)

(Procestaal: Duits)

Het Bayerische Verwaltungsgericht München heeft bij beschikking van 4 mei 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 mei 2005, in het geding tussen Daniel Halbritter en Freistaat Bayern, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Moet artikel 1, lid 2, juncto artikel 8, leden 2 en 4, van richtlijn 91/439/EEG (¹) aldus worden uitgelegd, dat een lidstaat op zijn grondgebied de rijbevoegdheid op grond van een door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs niet kan ontzeggen, wanneer de houder van dit rijbewijs op het grondgebied van eerstgenoemde lidstaat een maatregel tot intrekking of vernietiging van de door die lidstaat toegekende rijbevoegdheid is opgelegd, en de tegelijkertijd met die maatregel opgelegde schorsingstermijn voor de hernieuwing van de rijbevoegdheid in deze lidstaat was verstreken, voordat het rijbewijs door de andere lidstaat is afgegeven, en

a) het recht van eerstgenoemde lidstaat bepaalt dat de rijgeschiktheid als materiële voorwaarde voor het hernieuwen van de rijbevoegdheid, op bevel van de overheid moet worden aangetoond bij wege van een op grond van nationale bepalingen nader geregeld medisch-psychologisch verslag (wat tot dusver nog niet is gebeurd),

en/of

b) op grond van het nationale recht een wettelijk erkend recht bestaat om op het gebied van de eerste lidstaat gebruik te maken van een na afloop van de schorsingstermijn afgegeven EU-rijbewijs, wanneer de binnenlandse redenen voor de intrekking of het verbod niet langer gelden.

2) Moet artikel 1, lid 2, juncto artikel 8, leden 2 en 4, van richtlijn 91/439/EEG aldus worden uitgelegd dat een lidstaat, wanneer een houder van een rijbewijs uit een andere lidstaat een rijbewijs aanvraagt tegen afgifte van het rijbewijs uit de andere lidstaat (zgn. „overschrijving”), louter op grond van de afgifte van het EU-rijbewijs door de andere lidstaat niet meer de in zijn nationaal recht als voorwaarde voor de afgifte voorgeschreven en gedetailleerd geregelde rijgeschiktheid nader mag onderzoeken op het punt van de omstandigheden, die reeds bij de afgifte van het EU-rijbewijs bestonden?

(¹) PB L 237, blz. 1.

Hogere voorziening, op 26 mei 2005 ingesteld door L tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 9 maart 2005 in zaak T-254/02, L tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-230/05 P)

(2005/C 182/58)

(procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 26 mei 2005 hogere voorziening ingesteld door L, vertegenwoordigd door P. Legros en S. Rodrigues, advocaten, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 9 maart 2005 in zaak T-254/02, L tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het het Hof behage:

1. het bestreden arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 9 maart 2005 in zaak T-254/02 te vernietigen;

2. de door haar in eerste aanleg ingediende vorderingen tot nietigverklaring en schadevergoeding toe te wijzen;

3. verweerster te veroordelen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het bestreden arrest heeft:

— inbreuk gemaakt op de rechten van de verdediging en de belangen van rekwirante, voorzover het Gerecht verschillende procedurele onregelmatigheden en kennelijke beoordelingsfouten heeft begaan, en het bestreden arrest ontoereikend heeft gemotiveerd;

— het gemeenschapsrecht geschonden, doordat het geen enkel gevolg verbindt aan de schending door verweerster van haar verplichtingen inzake het doorsturen van de voor haar personeel bestemde post en de behandeling van personeelsaangelegenheden binnen een redelijke termijn, overeenkomstig het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Doorhaling van zaak C-384/03 (¹)

(2005/C 182/59)

(Procestaal: Spaans)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 28 april 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-384/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje.

(¹) PB C 264 van 1.11.2003.

Doorhaling van zaak C-440/03 (¹)

(2005/C 182/60)

(Procestaal: Duits)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 4 april 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-440/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

(¹) PB C 289 van 29.11.2003.

Doorhaling van zaak C-51/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/61)

(Procestaal: Grieks)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 22 maart 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-51/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek.

⁽¹⁾ PB C 85 van 3.4.2004.

Doorhaling van zaak C-457/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/63)

(Procestaal: Portugees)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 april 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-457/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek.

⁽¹⁾ PB C 6 van 8.1.2005.

Doorhaling van zaak C-54/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/62)

(Procestaal: Duits)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 4 april 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-54/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk.

⁽¹⁾ PB C 71 van 20.3.2004.

Doorhaling van zaak C-474/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/64)

(Procestaal: Grieks)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 9 maart 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-474/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek.

⁽¹⁾ PB C 314 van 18.12.2004.

GERECHT VAN EERST AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 25 mei 2005

in zaak T-352/02, Creative Technology Ltd tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Gemeenschapsmerkaanvraag voor woord PC WORKS — Ouder nationaal beeldmerk W WORK PRO — Weigering van inschrijving — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94)

(2005/C 182/65)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-352/02, Creative Technology Ltd, gevestigd te Singapore (Singapore), vertegenwoordigd door M. Edenborough, barrister, en J. Flintoft, S. Jones en P. Rawlinson, solicitors, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: B. Holst Filtenborg en S. Laitinen), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: José Vila Ortiz, wonende te Valencia (Spanje), betreffende een beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 4 september 2002 (zaak R 265/2001-4) inzake een oppositie tussen Creative Technology Ltd en José Vila Ortiz, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: H. Legal, kamerpresident, P. Mengozzi en I. Wiszniewska-Białecka, rechters; griffier: H. Jung, op 25 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Het beroep wordt verworpen.

2) Verzoekster wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 19 van 25.1.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 25 mei 2005

in zaak T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag tot inschrijving van woordmerk SPA-FINDERS als gemeenschapsmerk — Oudere nationale woordmerken SPA en LES THERMES DE SPA — Artikel 8, lid 5, van verordening (EG) nr. 40/94)

(2005/C 182/66)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, gevestigd te Spa (België), vertegenwoordigd door L. de Brouwer, E. Cornu, E. De Gryse en D. Moreau, advocaten, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigde: A. Folliard Monguiral), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Spa-Finders Travel Arrangements Ltd, gevestigd te New York (Verenigde Staten), betreffende een beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 10 december 2003 (zaak R 131/2003-1) inzake een oppositieprocedure tussen Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, en Spa-Finders Travel Arrangements Ltd, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, N. J. Forwood en S. Pappasavvas, rechters, griffier: C. Kristensen, administrateur, op 25 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Het beroep wordt verworpen.

2) Verzoekster wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 94 van 17.4.2004.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 22 april 2005

in zaak T-399/03, Arnaldo Lucaccioni tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Beroepsziekte — Verzoek om erkenning van verergering — Uitvoering van arrest Gerecht — Juridische kwalificatie van nota van Commissie — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)

(2005/C 182/67)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-399/03, Arnaldo Lucaccioni, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, woonachtig te St-Leonards-on-Sea, vertegenwoordigd door J. R. Iturriagoitia en K. Delvolvé, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, (gemachtigde: J. Currall, bijgestaan door J.-L. Gafnart, advocaat, domicilie gekozen hebbende Luxemburg), betreffende een verzoek om nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 10 maart 2003, genomen ter uitvoering van het arrest van het Gerecht van 26 februari 2001 in zaak T-212/01, alsmede een verzoek om nietigverklaring van het in die procedure opgestelde medisch rapport, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, N.J. Forwood en S. Papasavvas, rechters; griffier: H. Jung, op 22 april 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Elk der partijen zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 47, van 21.2.2004.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 28 februari 2005

in zaak T-445/04, Energy Technologies ET SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(Gemeenschapsmerk — Vertegenwoordiging door advocaat — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)

(2005/C 182/68)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-445/04, Energy Technologies ET SA, gevestigd te Fribourg (Zwitserland), vertegenwoordigd door A. Boman,

tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM); andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Aparellaje eléctrico, SL, gevestigd te Hospitalet de Llobregat (Spanje), betreffende een beroep tot vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 7 juli 2004 (zaak R 366/2002-4) met betrekking tot een aanvraag tot inschrijving van het woordmerk UNEX als gemeenschapsmerk, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: H. Legal, kamerpresident, P. Mengozzi en I. Wiszniewska-Białecka, rechters; griffier: H. Jung, op 28 februari 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het beroep wordt verworpen wegens kennelijke niet-ontvankelijkheid.
- 2) Verzoekster zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 31 van 5.2.2005.

Beroep, op 23 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Impetus Consultants

(Zaak T-138/05)

(2005/C 182/69)

(Procestaal: Grieks)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 23 maart 2005 beroep ingesteld tegen Impetus Consultants door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Triantafyllou, bijgestaan door N. Kostikas, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- verweerster te veroordelen tot betaling van 235 655,21 euro, zijnde 160 380,35 euro in hoofdsom en 75 274,86 euro als vertragingsrente vanaf de dag waarop het krachtens de verschillende debetnota's opeisbaar is geworden;
- verweerster te veroordelen tot betaling vanaf 15 maart 2005 en tot de volledige voldoening van de schuld, wat de schuld voor de overeenkomst COP 493 „Invite” betreft, van rente ad 41,93 euro per dag, wat de schuld voor de overeenkomst TR 1006 „Ausias” betreft, rente ad 1,66 euro per dag en wat de schuld voor de overeenkomst V 2043 „Artis” betreft, rente ad 1,01 euro per dag;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Europese Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Europese Commissie, sloot met verweerster drie overeenkomsten in het kader van de communautaire kaderprogramma's op het gebied van onderzoek en ontwikkeling:

- Overeenkomst nr. COP 493 „Invite” had met name betrekking op de uitvoering van een project getiteld „telematica voor de binnenlandse scheepvaart”, en moest worden uitgevoerd binnen 24 maanden na 30 december 1994. Verweerster was lid en coördinator van het betrokken consortium.
- Overeenkomst TR 1006 „Ausias” had met name betrekking op de uitvoering van een project getiteld „ontwikkelde telematicasystemen voor vervoer in stedelijke gebieden met installatie en prototypes”, en moest worden uitgevoerd binnen 23 maanden na 30 december 1995. Verweerster was lid van het betrokken consortium.
- Overeenkomst V 2043 „Artis” had met name betrekking op de uitvoering van een project getiteld „ontwikkelde telematicasystemen voor het wegvervoer in Spanje”, en moest worden uitgevoerd binnen 12 maanden na 1 januari 1992.

In alle gevallen zou de Commissie financieel bijdragen aan de uitvoering van het betrokken project, binnen de in elk van de overeenkomsten vastgestelde grenzen. Voor iedere overeenkomst betaalde de Commissie verweerster voorschotten voor haar deelname.

Na financiële controles stelde de Commissie vast, dat verweerster slechts een deel van het haar betaalde geld had gebruikt voor de behoeften van het betrokken project:

- In het kader van overeenkomst nr. COP 493 „Invite” betaalde de Commissie verweerster als coördinator van het consortium een voorschot van 257 400 euro. Verweerster betaalde de andere contractanten slechts het bedrag van 79 062,70 euro en behield het bedrag van 178 337,30 euro, waarvan slechts 42 000 euro voor het concrete programma werd gebruikt. De Commissie deed verzoekster een debetnota ten bedrage van 136 037,30 euro toekomen.
- In het kader van overeenkomst nr. TR 1006 „Ausias” betaalde de Commissie het consortium voor de periode waarin verweerster lid was, een voorschot van 78 341,91 euro. De Commissie stelde vast, dat slechts 63 229,63 euro door verweerster voor het concrete programma was gebruikt, en deed verzoekster een debetnota ten bedrage van 15 112,28 euro toekomen.

- In het kader van overeenkomst nr. V 2043 „Artis” ontving verweerster als lid van het betrokken consortium van de Commissie een voorschot van 62 621,86 euro. De Commissie was van oordeel dat slechts 53 391,09 euro was gebruikt voor de uitvoering van het betrokken programma, en deed verweerster een debetnota ten bedrage van 9 320,77 euro toekomen.

Met haar vordering beoogt de Commissie betaling te verkrijgen van die verschuldigde bedragen alsook van de rente die daarover verschuldigd is op grond van de bepalingen van het op de respectieve overeenkomsten toepasselijke recht, dat wil zeggen het Griekse recht wat de eerste overeenkomst betreft, en het Spaanse recht wat de andere twee betreft.

Beroep, op 25 april 2005 ingesteld door Grether AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-167/05)

(2005/C 182/70)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 25 april 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Grether AG, gevestigd te Binningen (Zwitserland), vertegenwoordigd door V. von Bomhard, A. Pohlmann en A. Renck, advocaten.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Crisgo (Thailand) Co., Ltd, gevestigd te Samutsakorn (Thailand).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- beslissing R250/2002-4 van de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 14 oktober 2004 volledig te vernietigen;
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	Crisgo Co. Ltd.
Betrokken gemeenschapsmerk:	beeldmerk FL FENNEL voor waren van klasse 3 — aanvraagnr. 903 922
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	verzoekster
Oppositiemerk of -teken:	communautair woordmerk FENJAL voor waren van klasse 3
Beslissing van de oppositieafdeling:	afwijzing van de oppositie
Beslissing van de kamer van beroep:	verwerping van het beroep
Middelen:	schending van de artikelen 73 en 74 van verordening nr. 40/94 van de Raad. Dienaangaande betoogt verzoekster dat de kamer van beroep haar beslissing heeft gebaseerd op verscheidene nieuwe argumenten en feiten die door partijen niet werden aangevoerd noch behandeld. Voorts stelt verzoekster dat de bestreden beslissing artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 schendt doordat daarin werd geconcludeerd tot het ontbreken van verwarringsgevaar.

Beroep, op 2 mei 2005 ingesteld door Bart Nijs tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-171/05)

(2005/C 182/71)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 mei 2005 beroep ingesteld tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen door Bart Nijs, wonende te Bereldange (Luxemburg), vertegenwoordigd door F. Rollinger, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

1. nietig te verklaren het besluit van het college Verdiensten van de Rekenkamer waarbij aan verzoeker punten zijn toegekend voor het jaar 2003;
2. nietig te verklaren het besluit van het bevoegde TABG om verzoeker in 2004 niet tot reviseur te bevorderen;
3. nietig te verklaren verzoekers beoordelingsrapport over het jaar 2003;
4. nietig te verklaren besluit nr. 6/2004 van het comité van Beroep van de Rekenkamer van 26 oktober 2004 tot handhaving van verzoekers beoordelingsrapport over 2003;
5. nietig te verklaren elk daarmee samenhangend en/of daarop gebaseerd besluit;
6. de door verzoeker geleden schade te doen vergoeden en de Rekenkamer te verwijzen in de kosten en uitgaven van deze rechtsgang.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in de onderhavige zaak, die ook het beroep in zaak T-377/04 ⁽¹⁾ heeft ingesteld, komt op tegen de besluiten van verweerster waarbij hem punten voor het jaar 2003 zijn toegekend en waarbij zijn beoordelingsrapport over dat jaar is opgesteld, en tegen het besluit om hem in 2004 niet tot reviseur in de Nederlandse vertaaleenheid te bevorderen.

Ter ondersteuning van zijn vorderingen stelt hij:

- schending van artikel 11 bis van het Statuut, niet-nakoming van de zorgplicht en schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en van het gelijkheidsbeginsel;
- onregelmatigheid van de beoordelingsprocedure omdat deze is toevertrouwd aan ambtenaren wier integriteit in de precontentieuze procedure ter discussie is gesteld;
- niet-inachtneming van de termijnen van de beoordelingsprocedure;
- ontbreken van een vergelijking van de verdiensten binnen de Nederlandse vertaaleenheid;
- schending van het rechtszekerheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel doordat de regels voor de beoordelingsprocedure 2004 niet zijn meegedeeld;
- misbruik van bevoegdheid.

⁽¹⁾ Zaak T-377/04, Nijs/Rekenkamer (PB C 284, van 20.11.2004, blz. 26).

Beroep, op 27 april 2005 ingesteld door Martine Heus tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-173/05)

(2005/C 182/72)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Martine Heus, wonende te Anderlecht (België), vertegenwoordigd door L. Vogel, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. nietig te verklaren, het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag van 7 januari 2005 tot afwijzing van verzoeksters klacht van 18 oktober 2004 tegen het besluit van 19 juli 2004 van de voorzitter van de jury van vergelijkend onderzoek COM/PC/04 waarbij verzoekster de toegang tot dit vergelijkend onderzoek is geweigerd;
2. nietig te verklaren, voorzover nodig, dit besluit van 19 juli 2004 van de voorzitter van de jury van vergelijkend onderzoek COM/PC/04;
3. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster heeft niet mogen deelnemen aan vergelijkend onderzoek COM/PC/04, omdat zij niet voldeed aan de voorwaarde van vijf jaar anciënniteit binnen de Commissie of een andere instelling, nu haar tijdvakken van beroepsactiviteit bij de Commissie als uitzendkracht door de jury van het vergelijkend onderzoek niet zijn meegeteld.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster schending aan van de artikelen 27 en 29, lid 1, van het Statuut, alsmede een kennelijke beoordelingsfout, omdat de bestreden besluiten en de aankondiging van het vergelijkend onderzoek, althans in de uitlegging hiervan door het tot aanstelling bevoegde gezag, verzoeksters uitsluiting tot gevolg hebben om redenen die uitsluitend met haar voormalig administratief statuut verband houden (hoedanigheid van contractueel agent en niet van statutair personeelslid).

Verzoekster voert tevens schending aan van het non-discriminatiebeginsel, aangezien de litigieuze criteria andere kandidaten de mogelijkheid bieden aan het vergelijkend onderzoek deel te nemen, hoewel zij minder competent zijn of binnen de Commissie een minder lange beroepservaring hebben.

Beroep, op 28 april 2005 ingesteld door Pia Landgren tegen Europese Stichting voor Opleiding

(Zaak T-180/05)

(2005/C 182/73)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 april 2005 beroep ingesteld tegen Europese Stichting voor Opleiding door Pia Landgren, wonende te Turijn (Italië), vertegenwoordigd door M.-A. Lucas, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. nietig te verklaren het besluit van 25 juni 2004 van de voormalige directeur van de Stichting waarbij verzoekster werd ontslagen;
2. voorzover nodig, nietig te verklaren het besluit van 19 januari 2005 van de directeur van de Stichting tot afwijzing van verzoeksters klacht van 27 september 2004 tegen het eerdere besluit;
3. de Stichting te veroordelen tot betaling aan verzoekster van een schadevergoeding voor de ingevolge de onwettigheid van de bestreden besluiten geleden materiële schade, die overeenstemt met de bezoldiging en het pensioen die zij zou hebben ontvangen indien zij tot de leeftijd van 65 jaar bij de Stichting had kunnen werken, onder aftrek van de wegens haar ontslag ontvangen of te ontvangen ontslag- en werkloosheidsvergoeding en pensioen;
4. de Stichting te veroordelen tot betaling aan verzoekster van een door het Gerecht te bepalen schadevergoeding voor de ingevolge het bestreden besluit door verzoekster geleden morele schade;
5. verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens verzoekster heeft de Stichting niet het bewijs geleverd dat het ontslagbesluit op een rechtsgeldige grond berust, te meer nu dat besluit duidelijk ingaat tegen het haar betreffende beoordelingsrapport voor 2003.

Verzoekster stelt tevens dat de werkelijke reden voor het ontslag kennelijk onwettig en in strijd met het dienstbelang is, aangezien het berust op een voorafgaand akkoord dat zij de Stichting na 31 december 2003 diende te verlaten.

Voor het geval dat de weigering van het afdelingshoofd om haar nog langer in zijn afdeling te laten werken, op vroegere haar betreffende negatieve beoordelingen zou zijn gebaseerd, voert verzoekster bovendien onwettigheid en willekeur van de grond van het bestreden besluit aan.

Ten slotte beroept verzoekster zich op het ontbreken van motivering, schending van de zorgplicht en de rechten van de verdediging, en op een kennelijk onjuiste beoordeling, indien bedoelde weigering van het afdelingshoofd en/of het ontslag zouden berusten op een onvoldoende geschiktheid voor het ambt binnen de afdeling EECA of in het algemeen.

Beroep, op 4 mei 2005 ingesteld door Dypna Mc Sweeney en Pauline Armstrong tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-184/05)

(2005/C 182/74)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 mei 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Dypna Mc Sweeney, wonende te Brussel, en Pauline Armstrong, wonende te Overijse (België), vertegenwoordigd door S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

1. de beslissingen van 6 en 7 september 2004 waarbij verzoeksters niet tot de examens van vergelijkend onderzoek EPSO/C/11/03 zijn toegelaten, nietig te verklaren;
2. verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters hebben zich ingeschreven voor vergelijkend onderzoek EPSO/C/11/03 dat is georganiseerd met het oog op het opstellen van een reservelijst van Engelstalige secretaressen van rang C5/C4. De jury van dit vergelijkend onderzoek heeft besloten hen niet toe te laten tot de examens van dit vergelijkend onderzoek omdat hun diploma's niet het in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek vereiste niveau hadden.

Tot staving van hun beroep betogen verzoeksters dat deze beslissing in strijd is met de aankondiging van het vergelijkend onderzoek en op een kennelijk onjuiste beoordeling is gebaseerd.

Beroep, op 2 mei 2005 ingesteld door Joël De Bry tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-188/05)

(2005/C 182/75)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 mei 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Joël De Bry, wonende te Sint-Lambrechts-Woluwe (België), vertegenwoordigd door S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

1. nietig te verklaren het besluit van de Commissie houdende vaststelling van verzoekers loopbaanontwikkelingsrapport 2003;
2. verweerster te veroordelen tot betaling van een symbolisch bedrag van een euro, te vermeerderen in de loop van het geding, alsmede haar te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep stelt verzoeker allereerst dat er sprake is van een objectief belangenconflict daar zijn beoordelaar van dezelfde rang is als hijzelf.

Voorts stelt hij dat fouten zijn gemaakt bij de beoordeling van zijn verdiensten en dat de toelichtingen niet in overeenstemming zijn met de beoordeling die hem is gegeven.

Ten slotte stelt verzoeker schending van de algemene bepalingen ter uitvoering van artikel 43 van het Statuut en van de doelstellingen en oogmerken van het nieuwe systeem, dat draait om de ontwikkeling van de loopbaan, niet-nakoming van de motiveringsplicht; schending van de rechten van de verdediging en schending van artikel 26 van het Statuut.

Beroep, op 4 mei 2005 ingesteld door Usinor tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak T-189/05)

(2005/C 182/76)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 mei 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt ingesteld door Usinor, met maatschappelijke zetel te Parijs, vertegenwoordigd door P. de Candé, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 10 februari 2005 te vernietigen;
2. het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	CORUS UK Limited
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „GALVALLOY” — aanvraagnr. 796 557 voor waren van klasse 6 (staalplaten en -staven, enz.)
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	verzoekster
Oppositiemerk of -teken:	nationaal woordmerk „GALVALLIA” voor waren van klasse 6 (staalplaten en -staven, enz.)
Beslissing van de oppositieafdeling:	weigering van inschrijving
Beslissing van de kamer van beroep:	vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling
Middelen:	onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Beroep, op 10 mei 2005 ingesteld door Viviane Le Maire tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-191/05)

(2005/C 182/77)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 mei 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Viviane Le Maire, wonende te Evere (België), vertegenwoordigd door G. Bounéou

en F. Frabetti, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. nietig te verklaren, het stilzwijgend besluit van 5 september 2004, waarbij de Commissie weigert verzoekster na haar indiensttreding dagvergoedingen toe te kennen;
2. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster in de onderhavige procedure komt op tegen de weigering van het tot aanstelling bevoegde gezag om haar de dagvergoedingen van artikel 10 van bijlage VII bij het Statuut toe te kennen. Blijkens de bij het verzoekschrift gevoegde stukken is deze weigering ingegeven door het feit dat de periode van 120 dagen als bedoeld in lid 2, sub a, van deze bepaling in casu verstreken is.

Tot staving van haar vordering voert verzoekster aan:

- schending van artikel 10 van bijlage VII bij het Statuut, in de versies van vóór en na 1 mei 2004, voorzover de administratie te haren aanzien vereisten heeft gesteld waarin deze bepaling niet voorziet;
- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, verbod van willekeur en van misbruik van bevoegdheid, doordat van verzoekster overlegging wordt verlangd van het bewijs dat zij een huis huurt;
- schending van de motiveringsplicht;
- schending van de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie;
- schending van de zorgplicht.

Beroep, op 13 mei 2005 ingesteld door Mebrom NV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-198/05)

(2005/C 182/78)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 mei 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Mebrom NV, gevestigd te Rieme-Ertvelde (België), vertegenwoordigd door C. Mereu en K. Van Maldegem, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de Commissie van de Europese Gemeenschappen te veroordelen tot betaling aan verzoekster van het in het onderhavige verzoekschrift gevorderde bedrag of enig ander in de loop van het geding door verzoeker dan wel door het Hof ex aequo et bono bepaald bedrag, ter vergoeding van de schade die verzoekster heeft geleden doordat verweerster geen systeem heeft ingesteld op basis waarvan verzoekster in januari en februari 2005 methylbromide kon invoeren;
- subsidiair, de Commissie van de Europese Gemeenschappen bij tussenarrest te veroordelen tot vergoeding van de geleden schade en de partijen te gelasten binnen een redelijke termijn na het arrest de onderling overeengekomen schadevergoeding aan het Gerecht mede te delen, of, indien zij het daarover niet eens kunnen worden, binnen dezelfde termijn hun met cijfergegevens onderbouwde opmerkingen aan het Gerecht over te leggen;
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen te veroordelen tot betaling van een compensatoire rente van 8 % per jaar;
- de Commissie te veroordelen tot betaling van een rente van 8 % of van een door het Gerecht gepast geachte rente, berekend over het te betalen bedrag vanaf het arrest van het Gerecht tot de daadwerkelijke betaling; en
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster voert methylbromide (MBr) in de Europese Unie in. Methylbromide is een gereguleerde stof in de zin van verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.⁽¹⁾ Verzoeker stelt dat zij methylbromide bijgevolg enkel kan invoeren, indien zij over een invoervergunning beschikt en haar een jaarlijks door verweerster vastgesteld invoerquotum wordt toegewezen, dat op een periode van twaalf maanden betrekking heeft.

Met haar beroep verzoekt verzoekster om vergoeding van de schade die zij stelt te hebben geleden als direct gevolg van verweersters onwettige verzuim om een systeem in overeenstemming met de artikelen 6 en 7 van verordening nr. 2037/2000 in te stellen, op basis waarvan verzoekster vergunningen en quota had kunnen verkrijgen voor de invoer van methylbromide in de Europese Unie in januari en februari 2005.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster aan dat verweerster inbreuk heeft gemaakt op de artikelen 6 en 7 van verordening nr. 2037/2000, op basis waarvan de Commissie vergunningen en quota voor de invoer van methylbromide in de Euro-

pese Unie dient toe te kennen voor iedere periode van twaalf maanden na 31 december 1999. Voorts voert verzoekster schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur en van de zorgplicht, op basis waarvan de Commissie zorgvuldig, onpartijdig en tijdig dient te handelen, en schending van het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel.

Verzoekster verklaart dat de schade die zij heeft geleden ingevolge verweersters onwettige handelwijze bestaat uit haar gederfde winst bij de uitgebleven invoer en daaropvolgende verkoop van methylbromide tijdens deze twee maanden.

⁽¹⁾ PB L 244, blz. 1.

Beroep, op 19 mei 2005 ingesteld door Nalocebar — Consultores e Serviços Lda. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-210/05)

(2005/C 182/79)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 19 mei 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Nalocebar — Consultores e Serviços Lda., gevestigd te Funchal (Madeira), vertegenwoordigd door G. Pasquarella en R. M. Pasquarella, advocaten.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Limiñana y Botella, S.L., gevestigd te Monforte del Cid, Alicante (Spanje).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 18 maart 2005 in zaak R 646/2004-1 te vernietigen door te bevestigen dat het beeldmerk waarvoor op 12 juli 2000 door verzoeksters een aanvraag werd ingediend en dat op 3 december 2001 in het Blad van gemeenschapsmerken nr. 103/01 werd gepubliceerd, kan worden ingeschreven;
- de voorgeschreven kosten toe te kennen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	Big Ben Establishment Ltd. Verzoekster in deze procedure is de rechtverkrijgende van de door Big Ben Establishment ingediende inschrijvingsaanvraag
Betrokken gemeenschapsmerk:	beeldmerk „Limoncello di Capri” voor waren van de klassen 30 (banketbakkerswaren, enz.), 32 (siropen en andere dranken op basis van citroen voorzover begrepen in klasse 32) en 33 (likeur op basis van citroen)
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	Limiñana y Botella S.L
Oppositiemerk of -teken:	Spaans woordmerk LIMONCHELO voor waren van klasse 33
Beslissing van de oppositieafdeling:	weigering van inschrijving
Beslissing van de kamer van beroep:	verwerping van het beroep
Middelen:	schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 ⁽¹⁾ van de Raad.

⁽¹⁾ PB 1994, L 11, blz. 1.

Beroep, op 26 mei 2005 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-211/05)

(2005/C 182/80)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 mei 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door P. Gentili, Avvocato dello Stato.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

— de bestreden beschikking nietig te verklaren en de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep is gericht tegen beschikking C(2005) 591 def. van de Commissie, waarbij de onverenigbaarheid als met artikel 87 EG strijdige staatssteun is vastgesteld van twee Italiaanse fiscale maatregelen ten gunste van de vennootschappen die in de in deze maatregelen vermelde periode worden toegelaten tot notering aan de gereguleerde markten. Die maatregelen zouden bestaan in een verlaging van het tarief van de inkomstenbelasting voor de duur van drie jaar en in de uitsluiting van de belastbare inkomsten van de door de vennootschappen gedragen kosten.

Volgens de Commissie zijn de betrokken maatregelen selectief, omdat zij enkel ten goede komen aan de vennootschappen die in de door de Italiaanse regeling bepaalde periode tot de notering worden toegelaten, met uitsluiting van de reeds genoteerde vennootschappen of die welke in andere periodes om toelating verzoeken. Bovendien zouden de maatregelen niet als verenigbaar kunnen worden beschouwd, aangezien zij onder geen van de in artikel 87, leden 1 en 3, EG bedoelde hypothesen vallen.

In haar beroep bestrijdt de Italiaanse regering de beschikking in de eerste plaats op procedurele gronden, omdat de Commissie de in artikel 88, lid 2, EG bedoelde procedure heeft ingeleid zonder de maatregelen eerst met de betrokken lidstaat te bespreken.

In tweede plaats wijst zij erop, dat de Commissie geen bezwaar heeft gemaakt tegen een in wezen analoge eerdere maatregel die Italië in 1997 heeft vastgesteld.

In de derde plaats betwist de Italiaanse regering dat de maatregelen selectief zijn. Zij richten zich immers tot een potentieel onbepaalde groep van adressaten. Anderzijds zijn de maatregelen coherent met het gehele belastingstelsel, omdat zij rekening houden met het feit dat een nieuwgenoteerde vennootschap, om de notering te verkrijgen, zeer aanzienlijke kosten moet maken, die haar inkomenscapaciteit beperken in vergelijking met hetzij de niet-genoteerde vennootschappen hetzij de vennootschappen die al een hele tijd genoteerd zijn en dus de betrokken kosten hebben kunnen afschrijven. De in de tijd beperkte duur zou het gevolg zijn van belanstechische beperkingen en van het experimentele karakter van de maatregel. Dat element kan dus op zichzelf niet een van nature niet-selectieve maatregel selectief maken.

In de vierde plaats ontkent de Italiaanse regering dat de Commissie zou hebben aangetoond dat de maatregel de mededinging kan vervalsen of de intracommunautaire handel ongunstig kan beïnvloeden.

In de vijfde en laatste plaats betoogt zij dat de maatregel, indien hij als steun wordt aangemerkt, verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, sub c. Hij verleent immers investeringssteun en geen werkingssteun, en is coherent met het specifieke doel van economisch beleid, de notering ter beurze van vennootschappen te bevorderen en aldus bij te dragen tot de doeltreffendheid, de doorzichtigheid en de concurrentiekracht van het systeem.

**Beroep, op 31 mei 2005 ingesteld door Mebrom NV tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-216/05)

(2005/C 182/81)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 31 mei 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Mebrom NV, gevestigd te Rieme-Ertvelde (België), vertegenwoordigd door C. Mereu en K. Van Maldegem, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren beschikking A(05)4338 — D/6176 van de Commissie van 11 april 2005;
- de Commissie te gelasten overeenkomstig artikel 7 van verordening nr. 2037/2000 verzoekster een quotum toe te wijzen, dat betrekking heeft op een periode van 12 maanden; en
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster voert methylbromide (MBr) in de Europese Unie in. Methylbromide is een gereguleerde stof in de zin van verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.⁽¹⁾ Met het onderhavige beroep verzoekt verzoekster om nietigverklaring van de beschikking van de Commissie tot afwijzing van verzoeksters aanvraag van een quotum voor de invoer van methylbromide voor kritische toepassingen in de Europese Unie in 2005.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster aan dat de Commissie niet heeft erkend dat zij recht heeft op de toewijzing van een op twaalf maanden betrekking hebbend quotum voor de invoer van methylbromide in de Europese Unie in 2005. Verzoekster stelt dat de Commissie de toepasselijke voorschriften kennelijk onjuist heeft toegepast. Volgens verzoekster heeft de Commissie voorts inbreuk gemaakt op artikel 7 van verordening nr. 2037/2000, op basis waarvan zij een specifiek recht heeft op toewijzing van een op twaalf maanden betrekking hebbend quotum voor methylbromide voor 2005. Verzoekster betoogt eveneens dat de Commissie de haar bij artikel 7 van verordening nr. 2037/2000 toegekende bevoegdheid heeft overschreden. Ten slotte voert verzoekster schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel, nu de Commissie geen toewijzingssysteem voor invoerquota heeft vastgesteld, dat ten aanzien van wie daaraan onderworpen is, voorspelbaar is, en zij verzoeksters gewettigde vertrouwen heeft geschonden, wat de toewijzing van een invoerquotum betreft, welk vertrouwen was gebaseerd op artikel 7 van verordening nr. 2037/2000, de kennisgeving van de Commissie aan importeurs van juli 2004⁽²⁾, en een e-mail die verweerster op 10 december 2004 aan verzoekster heeft gestuurd, waarin werd bevestigd dat de

kennisgeving van haar invoerquotum voor 2005 onderweg was.

⁽¹⁾ PB L 244, blz. 1.

⁽²⁾ Kennisgeving aan importeurs in de Europese Unie in 2005 van gereguleerde stoffen die de ozonlaag afbreken inzake verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen (PB 2004 L 187, blz. 11).

**Beroep, op 7 juni 2005 ingesteld door Bustec Ireland
Limited Partnership tegen Bureau voor harmonisatie
binnen de interne markt (merken, tekeningen en
modellen)**

(Zaak T-218/05)

(2005/C 182/82)

(Taal van het verzoekschrift: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 juni 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Bustec Ireland Limited Partnership, vertegenwoordigd door E. Armijo Chavarri en A. Castán Pérez-Gómez, advocaten.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Mustek, S.L.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. de beslissing van de tweede kamer van beroep van 22 maart 2005 in zaak R 1125/2004-2 te vernietigen;
2. het BHIM te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het verzoekster
gemeenschapsmerk:

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „BUSTEC” — aanvraagnr. 1644939 voor waren van de klassen 9, 35 en 42

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Mustek S.L.

Oppositiemerk of Spaans woordmerk „MUSTEK”
-teken: (nr. 1550684) voor waren van
klasse 9

Doorhaling van zaak T-453/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/84)

(Procestaal: Hongaars)

Beslissing van de oppo- toewijzing van de oppositie
sitieafdeling:

Beslissing van de kamer niet-ontvankelijkverklaring van het
van beroep: beroep, omdat verzoekster de
desbetreffende schriftelijke uiteen-
zetting van de gronden van het
beroep niet heeft ingediend binnen
de termijn van vier maanden
gesteld in artikel 59 van verorde-
ning (EG) nr. 40/94 inzake het
gemeenschapsmerk.

De president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste
aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking
van 27 mei 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak
T-453/04: Péter Lesetár tegen Commissie van de Europese
Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 57 van 5.3.2005.

Middelen: schending van de rechten van de
verdediging en onjuiste uitlegging
van artikel 59 van verordening
(EG) nr. 40/94 inzake het gemeen-
schapsmerk

Doorhaling van zaak T-14/05 ⁽¹⁾

(2005/C 182/85)

(Procestaal: Italiaans)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste
aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking
van 25 mei 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak
T-14/05: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Euro-
pese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 69 van 19.3.2005.

Doorhaling van zaak T-347/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/83)

(Procestaal: Frans)

De president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste
aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking
van 24 mei 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak
T-347/04: Pascal Millot tegen Commissie van de Europese
Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 262 van 23.10.2004.

Doorhaling van zaak T-122/05 ⁽¹⁾

(2005/C 182/86)

(Procestaal: Duits)

De president van de Eerste kamer van het Gerecht van eerste
aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking
van 24 mei 2005 gelast de naam van Marenzi Privatstiftung
door te halen op de lijst van verzoekers in zaak T-122/05:
Benkö e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ Nog niet gepubliceerd in het PB.

III

(Bekendmakingen)

(2005/C 182/87)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 171 van 9.7.2005

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 155 van 25.6.2005

PB C 143 van 11.6.2005

PB C 132 van 28.5.2005

PB C 115 van 14.5.2005

PB C 106 van 30.4.2005

PB C 93 van 16.4.2005

Deze teksten zijn beschikbaar in:
EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
